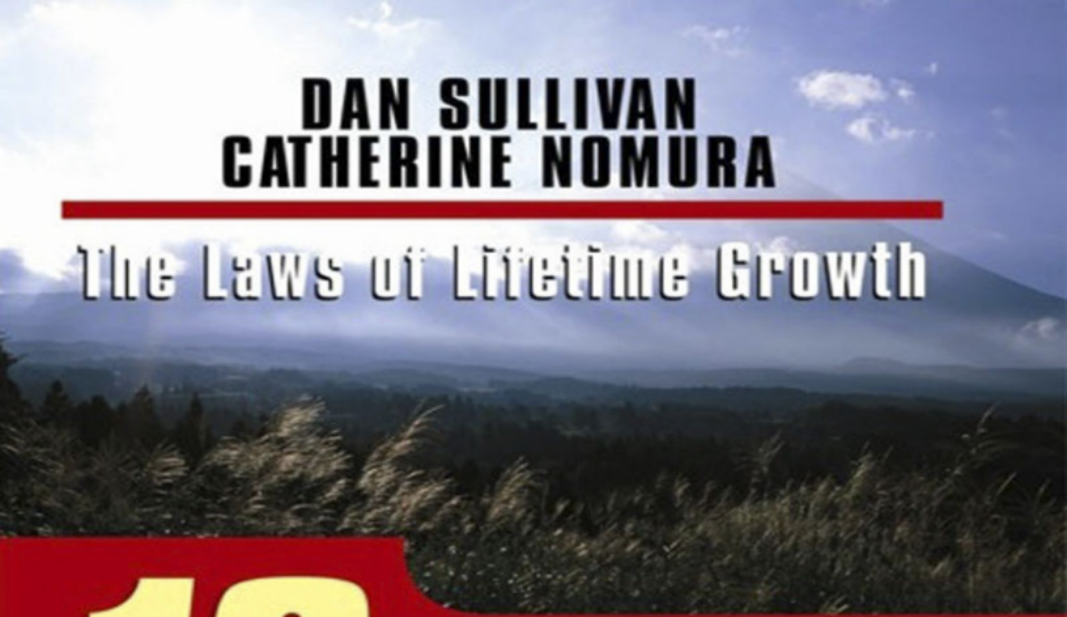

DAN SULLIVAN
CATHERINE NOMURA

The Laws of Lifetime Growth

10 QUY LUẬT CUỘC SỐNG

ALWAYS MAKE YOUR FUTURE BIGGER THAN YOUR PAST

First News

NHÀ XUẤT BẢN TRẺ

Duong Kobo's Book Club

Tủ sách Kỹ thuật số
dành cho
Kindle & Kobo

SCAN TO JOIN

Lời giới thiệu

Phát triển là khao khát không bao giờ ngừng nghỉ của con người. Cho dù mục tiêu, hoài bão hay điều bạn đang phấn đấu để đạt được là gì chăng nữa thì tất cả cũng chỉ gói gọn trong hai từ "phát triển" mà thôi. Phát triển là nguồn gốc của tất cả những gì mang đến cho chúng ta cảm giác về sự thành đạt, thỏa mãn, giúp chúng ta cảm nhận được ý nghĩa của cuộc sống và hướng chúng ta sống cầu tiến. Tuy nhiên, cũng có lúc con người thật sự cảm thấy bất lực trước những sự cố hay hoàn cảnh bất lợi.

Trong bộ phim "Napoleon Dynamite" (Napoleon đại bại), nhân vật Rico luôn hồi tưởng những cơ hội bị vuột mất trong những ngày còn học trung học. Norma Desmond, ngôi sao điện ảnh nổi tiếng một thời nay lui về sống ẩn dật và gần như đã bị lãng quên, cũng luôn nhắc nhớ thời hoàng kim của mình. Trong đời sống thường nhật, chúng ta vẫn thường xuyên bắt gặp những người tỏ ra yếu hèn trước nghịch cảnh: một kẻ nghiện ngập suốt cả đời chỉ biết tìm đủ mọi cách để có được liều thuốc tiếp theo; một nhân viên có cuộc sống tẻ nhạt, ngày này qua ngày khác sống và làm việc như một cái máy đã được lập trình sẵn.

Có thể bạn đang trong giai đoạn lưng chừng của hành trình phát triển và đang tìm kiếm những ý tưởng sáng tạo hơn, những nguồn động viên, hướng dẫn tốt hơn hoặc có thể bạn chỉ muốn mình có được các nguồn lực hỗ trợ trên con đường theo đuổi sự phát triển của riêng mình. Và sự thật là đa phần chúng ta đang phải đấu tranh với những vấn đề liên quan đến sự phát triển của bản thân ở nhiều thời điểm khác nhau trong cuộc đời.

10 Quy Luật Cuộc Sống có thể hỗ trợ bạn trên con đường không ngừng hoàn thiện bản thân. Bạn có thể sử dụng chúng nhằm kiểm tra, đảm bảo mọi việc diễn ra theo đúng tiến trình và có thể điều chỉnh khi cần để có thể tiếp tục tiến bước. Hoặc bạn có thể nghiên cứu thật kỹ những quy luật để phát hiện những mặt tích

cực mà mình cần cố gắng vươn tới. Những quy luật này tỏ ra rất hữu ích cho những mục đích trên vì thường rất khó để nhận biết bạn có đang đi đúng đường hay không nếu chỉ đánh giá bằng cảm quan.

Rosabeth Moss Kanter đã rất thâm thúy khi phát hiện ra rằng "dường như mọi việc rất dễ bị gãy gánh giữa đường". Đôi khi, khó khăn chồng chất có thể bị lầm tưởng là thất bại, và có khi, thất bại chính là một phần không thể thiếu của hành trình phát triển. Những doanh nhân thành đạt hiểu rất rõ điều này. Đa phần họ đều trải qua thất bại trước khi gặt hái thành công; những trải nghiệm này đã giúp họ rút ra những bài học quý giá để xây dựng nền tảng cho những thành quả mới trong tương lai.

Không quên đối chiếu hành vi của bạn với các quy luật này khi mọi việc diễn ra tốt đẹp cũng là một hành động khôn ngoan và hiệu quả. Đạt được những mục tiêu mong muốn có thể khiến bạn phấn chấn nhưng đôi khi, điều này có thể khiến bạn chệch hướng phát triển.

Thực tế, nó dễ làm bạn mắc bẫy. Những thứ như tiền bạc, lời tán dương, phần thưởng, sự thoải mái và thậm chí là một quá khứ hào hùng cũng có thể ẩn chứa nhiều cám dỗ. Nếu những phương tiện để đạt đến sự phát triển bắt đầu làm lu mờ những thứ điều khiển hành trình phát triển như mục đích, năng lực làm việc, nỗ lực đóng góp, sự tự tin và ý thức về một tương lai vĩ đại hơn thì chúng có thể nhanh chóng hủy hoại năng lực phát triển liên tục của bạn trong tương lai.

Hành động dựa trên mười quy luật này giúp bạn tăng cường năng lực kiểm soát tương lai của chính mình, cho phép bạn gia tăng sự tự do và khả năng quyết đoán cá nhân. Nó cũng đặt ra cho bạn những trách nhiệm phù hợp với quá trình phát triển của bản thân. Bạn có thể chọn sống theo cách này, hoặc không. Phát triển không phải lúc nào cũng là chọn lựa dễ dàng, nhưng phần thưởng nhận được thì thật tuyệt vời. Cuộc sống hầu như không ngừng ban tặng cho chúng ta những cơ hội để phát triển, vì vậy khi bạn đặt sự phát triển làm mục tiêu chính trong cuộc đời mình, cuộc sống của bạn sẽ luôn đầy ắp những cơ hội.

Khao khát được phát triển chung quy là tình yêu cuộc sống, là niềm hạnh phúc vì đã được sinh ra và theo đuổi niềm đam mê khám phá cuộc sống đến tận cùng. Khi bạn đã cam kết gắn những hành động của mình vào nguyên lý ẩn trong mười quy luật này, nghĩa là bạn đã sẵn sàng hòa nhập để sống hết mình với cuộc

sống.

Và, xét cho cùng, còn có món quà tuyệt vời nào hơn thế để chúng ta có thể tặng cho mình và cho thế giới này.

- DAN SULLIVAN & CATHERINE NOMURA

Quy luật 1

Không ngừng nỗ lực cho một tương lai tươi đẹp

Một tương lai thành công, tươi đẹp luôn là điều mọi người thường xuyên nghĩ tới. Quá khứ đã trôi qua, và dẫu có là những thất bại chăng nữa thì nó vẫn có ích cho chúng ta trên con đường đi tới tương lai, vì trong nó đầy ắp những kinh nghiệm để ta chiêm nghiệm dưới góc độ mới. Tất cả những kinh nghiệm quý báu này có thể trở thành nguyên liệu căn bản trong việc kiến tạo một tương lai tốt đẹp. Tiếp cận quá khứ với thái độ đón nhận sẽ mang đến cho bạn niềm khao khát về những trải nghiệm mới; bầu nhiệt huyết của bạn sẽ được nung nấu để quyết tâm thực hiện mọi điều bạn mong muốn.

Tương lai là tài sản của chính bạn, vì đó là những gì chưa xảy ra mà chỉ đang tồn tại trong suy nghĩ của bạn mà thôi. Điều đó có nghĩa nó tùy thuộc vào hành động của bạn hôm nay. Và hiển nhiên ai cũng muốn mình có một tương lai xán lạn, thành công.

Nơi đó, bạn sẽ được phát triển toàn diện hơn cả những gì hiện tại đang có: học vấn cao hơn, đóng góp nhiều hơn, cơ hội tuyệt vời hơn, khả năng và sự hiểu biết sâu rộng hơn, tự tin hơn, giàu có hơn, giàu lòng trắc ẩn hơn, quan hệ cộng đồng rộng hơn… Tất cả những điều này có thể còn kéo dài vô tận; nó chỉ bị giới hạn bởi trí tưởng tượng của bạn mà thôi. Hãy tin vào điều đó.

Tin tưởng vào tương lai tươi đẹp

Để tạo dựng một tương lai thành công hơn quá khứ, trước tiên bạn phải tin là điều này hoàn toàn có thể thực hiện được, dù hiện tại bạn đang ở trong bất kỳ giai đoạn hoặc hoàn cảnh nào. Niềm tin có sức mạnh diệu kỳ, nó có thể đưa bạn đến nơi hằng mong

muốn.

Dan Schmidt là một doanh nhân thành đạt, hiện ông đang điều hành một loạt các công ty khá thành công. Cuộc sống giàu sang, danh vọng, quyền lực đều có, nhưng ông vẫn chưa muốn dừng ở đó mà luôn hướng mình tới tương lai xa hơn.

Khao khát tìm ra những kế hoạch tiếp theo, Dan bắt đầu chú ý đến những điều trước giờ mình chưa từng quan tâm. Nghe một đoạn quảng cáo trên radio về dịch vụ mai táng, ông tự hỏi rồi ai cũng sẽ kết thúc cuộc đời trong bình đựng di cốt kia ư? Ngoài tài sản là tiền bạc, vật chất có thể để lại cho gia đình thì ông còn có thể để lại điều gì có ý nghĩa hơn khi lìa xa thế giới này? Dan bắt đầu hình dung những việc mình cần phải làm trong tương lai. Ngoài việc dậy sớm mỗi ngày, làm việc hiệu quả, đạt được thành công, ông cũng chú ý hơn đến công việc từ thiện. Ban đầu là những hoạt động tình nguyện vì môi trường, rồi đến việc giải quyết và tạo cơ hội việc làm cho những người thất nghiệp. Ông nghĩ chính những công việc này mới tạo cho ông nguồn tài sản vô giá.

Mọi hành động và kết quả ông đạt được đều khởi đầu từ suy nghĩ hết sức đơn giản: "Nếu mọi thứ tôi làm cho tới nay chỉ là bắt đầu thì tôi phải làm gì tiếp theo?". Câu hỏi đặt ra cho tương lai đã định hướng cho ông về những việc cần làm trong khoảng thời gian kế tiếp, sau những gì đạt được.

Thành công hôm nay là khởi đầu cho những gì gặt hái được ngày mai, và khi đã thành công, hãy hướng đến điều tốt đẹp hơn nữa: giúp người khác cũng thành công.

Bạn có thể nói rằng Dan là một doanh nhân thành đạt và ông đã quá quen với việc không ngừng tiến lên. Ông có nhiều tiền và các nguồn lực hỗ trợ nên đương nhiên, ông phải hình dung ra được tương lai thành công hơn của mình.

Điều gì xảy ra nếu cuộc sống của bạn chẳng giàu sang và không ai nói với bạn rằng bạn có thể làm tốt hơn những gì mình đang làm? Hoặc điều gì sẽ xảy ra nếu bạn vẫn không thể khá hơn cho dù đã thử mọi cách? Câu trả lời của chúng tôi là: Dù trong bất kỳ hoàn cảnh nào cũng hãy biết nhìn xa hơn, về một tương lai hoàn toàn mới mẻ, và hãy hành động để biến điều đó thành hiện thực.

Can đảm để thành công

Hilda lớn lên trong một gia đình rất nghèo, là con thứ ba trong tám người con. Gia đình bà nghèo đến nỗi cha mẹ bà không thể lo

cho các con học hành đến nơi đến chốn. Các anh chị của Hilda phải sớm nghỉ học, làm bất cứ việc gì để phụ giúp gia đình. Vào những năm 1950, viễn cảnh về một tương lai tươi sáng của một cô gái 16 tuổi chưa tốt nghiệp trung học là một điều không tưởng. Nhưng Hilda học rất giỏi và may mắn thay, bà lại là một cô gái đầy bản lĩnh. Bà mang trong mình một ước mơ cháy bỏng là được trở thành giáo viên, nhưng dĩ nhiên, để đạt được điều này, bà phải hoàn thành bậc đại học. Hoàn cảnh gia đình không cho phép bà có thể học tiếp.

Bước ngoặt ấy thôi thúc Hilda đưa ra một quyết định can đảm: thoát ly gia đình và sống cuộc đời của chính mình với những ước mơ. Mười sáu tuổi, bà rời xa quê nhà, đến sống tại Hội Nữ thanh niên Cơ đốc. Nhờ thành tích trong học tập, bà giành được một số học bổng và hoàn thành xong bậc trung học, rồi sau đó là đại học.

Cuối cùng, bà đã thực hiện được giấc mơ ấp ủ từ thời niên thiếu: trở thành giáo viên. Hilda đứng trên bục giảng đến nay đã được hơn 30 năm.

Thế giới đầy ắp những câu chuyện về những con người biết vượt lên hoàn cảnh như Hilda.

Họ được sinh ra và lớn lên mà không có bất cứ nguồn lực hỗ trợ hay sự khích lệ nào, nhưng bù lại, họ có một niềm tin vô cùng mạnh mẽ vào tương lai tươi đẹp hơn. Một vài người trong số họ là những nhân vật nổi tiếng như Oprah Winfrey(*), nhưng phần đông đều là những con người bình thường với những câu chuyện đời ít được biết đến. Song, tất cả họ đều có một điểm chung: vào một thời điểm nào đó, tự bản thân họ sẽ quyết định cho mình một tương lai tươi sáng và tốt đẹp hơn.

(*) Oprah Winfrey (sinh ngày 29 - 1 - 1954) là người dẫn chương trình đối thoại trên truyền hình và là nhà xuất bản tạp chí, từng đoạt giải Emmy dành cho người Mỹ gốc Phi. Winfrey là phụ nữ Mỹ gốc Phi đầu tiên có tên trong danh sách các tỉ phú và được xem là một trong những nhân vật có nhiều ảnh hưởng nhất trên thế giới. Bà là điển hình của những người biết vượt lên số phận để thành công.

Những bước nhỏ giúp bạn phát triển

Những dự định và niềm tin vào tương lai luôn là liều thuốc hữu hiệu cho mọi người, nhưng sẽ ra sao nếu bạn đã lớn tuổi hoặc đang trong tình trạng bệnh tật không thể thực hiện mọi thứ như

ý muốn? Làm sao bạn có thể tạo nên một tương lai tươi đẹp hơn trong tình cảnh ấy?

Bạn đừng bi quan hay tuyệt vọng! Ngay cả khi bạn thấy rằng cuộc sống của mình chỉ còn tính bằng tháng, bằng tuần, thậm chí là bằng ngày đi chăng nữa thì vẫn hãy không ngừng cố gắng hướng đến tương lai tốt đẹp hơn. Tương lai không chỉ có ở năm sau, ngày sau mà nó ở ngay chính sau giây phút hiện tại. Một tương lai phát triển hơn có thể chỉ là việc cố gắng học một thứ gì đó giúp nâng cao tầm nhìn của bạn về thế giới, cũng có thể đơn giản hơn, bạn dùng thời gian ngắn ngủi còn lại của đời mình để đóng góp một việc hữu ích, dù nhỏ bé, cho mọi người.

Ở tuổi 98, cụ già người Tây Ban Nha Antonio Pijuan vẫn còn tinh anh. Cụ sống ở ngoại ô Toronto. Là một người đã trải qua cuộc nội chiến Tây Ban Nha và hai cuộc chiến tranh thế giới, cụ Antonio vẫn còn giữ được thái độ nhiệt tình đối với cuộc sống. Một lần xem truyền hình, thấy người ta giới thiệu Bảo Tàng Giày Bata ở Toronto – nơi mà cụ chưa từng đến đó lần nào mặc dù nó chẳng xa xôi gì so với nơi cụ đang sống. Cụ liền bảo cháu gái Lisa đưa cụ đến đó. Cụ hết sức kinh ngạc khi trông thấy có rất nhiều giày được trưng bày trong một tòa nhà như vậy. Vào cuối ngày tham quan, cụ nói với cháu gái mình: "Cảm ơn cháu. Hôm nay ông đã biết thêm một điều".

Phát triển không cần phải là những gì lớn lao; hoàn thiện bản thân, mở mang hiểu biết ngay cả những điều đơn giản và nhỏ bé cũng có thể là đích đến trong định hướng về tương lai.

Nó cũng chẳng cần phải liên quan đến những gì gọi là "bước nhảy vĩ đại". Bởi rằng, hầu hết sự phát triển chính là kết quả của nhiều bước đi nhỏ gộp lại. Quan trọng là các bước đi phải liên tục.

Không ngừng nỗ lực cho tương lai

Đời sống con người đôi khi bị rút ngắn bởi những lý do nằm ngoài tầm kiểm soát. Tuy nhiên, một tương lai thật sự không nằm ở việc bạn tồn tại bao lâu trên cõi đời này mà phụ thuộc vào những gì bạn làm được trong khoảng thời gian đó.

Chúng ta hãy quay lại với trường hợp của Hilda.

Hilda rất yêu công việc dạy học của mình. Bà biết mình đang góp một phần nhỏ công sức cho tương lai các em học sinh. Bà luôn cảm thấy sự thành công của các em cũng như lòng kính trọng chúng dành cho bà là những phần thưởng to lớn nhất. Và có vẻ

như bà cũng học được từ chúng nhiều điều, như chúng học được từ bà. Một lần, trong chuyến đi đến Thái Lan, bà lạc vào một ngôi làng trên đồi. Sau đó, người ta tìm thấy bà đang ngồi bên ngoài một túp lều, xung quanh là những đứa trẻ bản địa.

Chúng đang chỉ cho bà một số từ tiếng Lahu, còn bà dạy lại chúng một vài từ tiếng Anh.

Thỉnh thoảng, những tràng cười lại rộ lên làm bầu không khí hết sức thân tình.

Năm 59 tuổi, Hilda được chẩn đoán bị mắc ung thư cấp tính và không có cơ may chữa khỏi. Lúc biết được sự thật, thời gian còn lại của đời bà chỉ là vài tháng ngắn ngủi. Mặc dù bị khủng hoảng và rất đau khổ nhưng bà cũng kịp trấn tĩnh và quyết tâm dùng thời gian còn lại để cống hiến sao cho thật ý nghĩa. Đa phần chúng ta đều rất ít đề cập đến cái chết vì không dám đối diện, ngược lại, Hilda đã dám nhìn nhận nó để sống những ngày tháng còn lại của đời mình một cách có ý nghĩa.

Bà trở thành tấm gương cho nhiều người trong việc đối mặt với cái chết, tiếp thêm nguồn sống cho nhiều người bằng thái độ lạc quan và lòng can đảm của mình. Bà đã cố gắng bằng mọi cách để cân bằng giữa hy vọng và sự thật, tỉnh táo chấp nhận tương lai cũng như những gì có thể xảy đến.

Năm tháng sau khi Hilda mất, nhà tang lễ phải mở thêm một cánh cửa cho những vị khách lạ đến viếng. Hơn 300 người đã đến để tỏ lòng khâm phục và tôn kính những gì cuộc đời bà đã ảnh hưởng đến họ. Lúc mạnh khỏe bà dũng cảm bao nhiêu thì khi cận kề cái chết, bà còn kiên cường hơn rất nhiều. Bà nắm chặt lấy từng cơ hội để sống có ý nghĩa trong những ngày tháng cuối đời.

Hilda là tấm gương về nỗ lực sống, về tinh thần không ngừng vươn lên trong mọi hoàn cảnh. Cuộc sống, tương lai có ý nghĩa hay không là tùy thuộc vào cách nhìn nhận của mỗi chúng ta.

Thực hành

Đặt câu hỏi về tương lai

Nếu bạn băn khoăn chưa biết thế nào là một tương lai tươi đẹp hơn thì việc đặt câu hỏi chính là sự khởi đầu tốt. Nó có thể giống như câu hỏi của Dan Schmidt: “Nếu mọi thứ tôi làm cho tới nay chỉ là sự khởi đầu, vậy tôi sẽ phải làm gì tiếp theo?”. Hoặc có thể đơn giản chỉ là: “Nếu ba năm sau tôi ngồi đây và nhìn lại ngày

hôm nay, thì điều gì sẽ phải xảy ra trong suốt ba năm đó để giúp tôi hài lòng với sự tiến bộ của chính mình?". Trong trường hợp này, việc đặt ra câu hỏi sẽ giúp bạn thiết lập được mối liên hệ với tương lai tươi đẹp hơn của chính mình.

Lập mục tiêu

Xác định mục tiêu cụ thể cho bản thân sẽ đưa bạn ra khỏi những rào cản của quá khứ, hướng bạn đến một tương lai tươi sáng và thành công hơn. Nếu gặp khó khăn trong việc xác lập những mục tiêu sống có ý nghĩa, tốt hơn bạn nên viết ra giấy từ năm đến mười thành quả bạn đã đạt được trong năm vừa qua và từ đó, tiếp tục suy nghĩ về những mục tiêu lớn hơn mà bạn mong muốn sẽ đạt được trong từng lĩnh vực. Dần dần, bạn sẽ thấy rõ những gì mình đã làm được cũng như những gì sẽ phải hoàn tất trong tương lai.

Quy luật 2
Không ngừng trau dồi kiến thức

Bạn có thể có nhiều kinh nghiệm và đã rất thành công trong quá khứ. Tuy nhiên, nếu chỉ dựa vào đó thôi thì không thể đảm bảo bạn sẽ tiếp tục thành công và phát huy được hết năng lực trong suốt cuộc đời. Những kinh nghiệm bạn tích lũy, nếu không được vận dụng vào thực tế thì nó cũng giống như những mảnh vỡ rời rạc không thể phát huy tác dụng. Chúng ta nên biết rằng, người thông minh hơn là người có thể biến những sự kiện hoặc tình huống nhỏ nhất có được thành những đột phá trong suy nghĩ và hành động. Hãy xem cuộc đời như trường học và mỗi kinh nghiệm là một bài học. Bạn sẽ thấy việc trau dồi học hỏi này có ý nghĩa hơn bản thân những trải nghiệm của bạn rất nhiều.

Để có được một tương lai thành công và tươi đẹp, chúng ta phải không ngừng học hỏi, học hỏi ở ngay những kinh nghiệm mình có được. Tuy nhiên, để ứng dụng một cách hợp lý và hiệu quả, chúng ta phải đảm bảo nắm được thực chất của từng kinh nghiệm, bởi bản thân mỗi kinh nghiệm đều luôn tồn tại hai mặt: tích cực và tiêu cực.

Mặt "tích cực" là mặt có thể tạo động lực giúp bạn tiến bộ, làm tăng khả năng và sự tự tin của bạn. Mặt "tiêu cực" thì ngược lại: những yếu tố sót lại của kinh nghiệm có thể kìm hãm hoặc triệt tiêu động lực của bạn.

Một khi xác định được đâu là hai mặt của mỗi kinh nghiệm, bạn hãy cố gắng học hỏi những phương pháp mới nhằm tối ưu hóa mặt tích cực và giảm thiểu hoặc loại trừ mặt tiêu cực. Bạn sẽ có được những kiến thức uyên thâm, trí tuệ mới mẻ và phương thức hành động hiệu quả hơn. Trong quá trình này, kinh nghiệm sẽ được chuyển hóa thành nguồn lực phát triển và bản thân nó cũng mang lại những ý nghĩa tích cực mới.

Bài học lớn từ kinh nghiệm nhỏ

Một kinh nghiệm dù rất nhỏ cũng có thể trở thành nguồn kiến thức to lớn. Catherine đã chia sẻ với chúng ta trải nghiệm của cô ấy.

"Lần nọ sau khi dùng bữa cơm tối, tôi được cha tặng cho một túi đồ ăn, một cái lò vi sóng và một cái bồn rửa mặt để thay cho cái bồn bị bể ở ngôi nhà tôi mới dọn đến.

Về đến nhà, tôi vác cả ba thứ này vào cùng lúc trên hai tay. Khi quay đầu vào nhà, tôi nhận ra là chưa đóng nắp thùng xe. Co một đầu gối lên để đỡ lò vi sóng, tôi với tay đóng nắp thùng xe. Nhưng tôi đã đánh giá sai khả năng của mình. Vì sức nặng của túi đồ ăn treo trên cổ tay, tôi đã không kịp rút tay ra khi nắp thùng xe sập xuống. Ngón tay tôi bị kẹp, đau ê ẩm. Tôi loay hoay tìm cách đặt chiếc bồn xuống đất. Nhưng không may, nó rơi xoảng xuống. Tôi đành ngậm ngùi cho tay vào túi quần lục tìm chìa khóa trong tư thế đứng trên một chân, và phải cố giữ thăng bằng sao cho chiếc lò không cùng chung số phận với cái bồn. Lạy trời, chìa khóa cốp xe nằm ngay trong túi, nếu không, tôi không biết mình sẽ phải đứng ở tư thế đó đến bao giờ.

Cuối cùng, tôi cũng giải thoát được cho ngón tay mình, mặc dù nó bị bầm tím và đau buốt.

Chiếc bồn rớt xuống đã làm xước một đường lớn trên thân xe và làm rách một vết dài trên chiếc quần jeans tôi đang mặc. Tôi thấy mình thật ngớ ngẩn khi hành động quá bất cẩn và hồ đồ như thế. Thế là tôi nổi điên với chính mình. Nhưng sau đó, tôi bỗng nhớ đến lời khuyên của một người bạn: "Bạn nên mang một vật bằng hai tay hơn là mang hai vật bằng một tay". Chính xác là vậy, không có gì đúng hơn nữa.

Tôi chợt nhận ra rằng, từ trước đến giờ, mình vẫn thường làm những việc ngu ngốc như thế. Đã đến lúc phải thay đổi những thói quen này.

Ngón tay của tôi bầm đen suốt cả tháng như một sự nhắc nhở liên tục mỗi khi tôi có ý định làm nhiều việc cùng một lúc. Xe tôi vẫn còn vết trầy nhưng nó không làm tôi phát điên lên nữa. Thật ra, tôi thấy mình may mắn. Tai nạn đã có thể xảy đến khi tôi lái xe trên đường cao tốc, vừa nghe điện thoại vừa ăn kem. Nếu vậy, mọi việc chắc còn tệ hơn nhiều. Mặt tích cực của kinh nghiệm này là nó đã thức tỉnh tôi trước một thói quen xấu làm phương hại đến

công việc và bản thân tôi.

Hiện giờ, tôi cố gắng chỉ chú tâm vào một công việc và chấp nhận mất thời gian hơn một tí.

Tôi đã học được cách nói "không" khi cần thiết, và tôi cũng biết cách điều phối công việc linh hoạt hơn. Dần dần, tôi ít bị căng thẳng hơn và lạ lùng thay, dường như khối lượng công việc tôi làm được còn nhiều hơn trước. Không bị quay cuồng, bân rộn với quá nhiều việc cùng một lúc đã giúp tôi tập trung giải quyết từng việc tốt hơn và giúp tôi nhìn thấy những khả năng mà trước đây, do bị phân tâm, tôi không hề để ý đến."

Học hỏi có sàng lọc

Những kinh nghiệm đã trải qua sẽ để lại cho bạn những bài học vô cùng giá trị. Bạn sẽ cảm nhận được mình trưởng thành từ đó. Tuy nhiên, không vì vậy mà bạn phải học tất cả những gì rút ra được từ quá khứ. Hãy chọn lựa những điều bạn cảm thấy cần thiết, có thể giúp trau dồi kiến thức, tôi luyện cảm xúc và áp dụng được vào thực tế cuộc sống.

Đôi khi, phương pháp học hỏi này có thể tạo ra những đổi mới vượt bậc, như trường hợp của Mary Anne Ehlert.

Mary Anne có một chị gái là Marcia bị chứng bại não. Trong khi các gia đình khác thường xuyên tổ chức những buổi dã ngoại hay cùng ra ngoài ăn tối thì gia đình của Mary Anne không có những khoảng thời gian như thế vì phải luân phiên chăm sóc Marcia. Ba mẹ của Marcia luôn cảm thấy ray rứt vì không thể đem đến cho các con sự nuôi nấng, dạy dỗ tốt hơn được.

Bất cứ đứa trẻ nào bị đặt trong hoàn cảnh gia đình như vậy cũng phải chịu rất nhiều yếu tố tác động từ xung quanh. Khi còn thơ bé, Mary Anne kiên quyết rằng nếu ai không chơi với chị Marcia thì cũng không phải là bạn của cô. Mary lúc nào cũng ở bên chị mình, do đó, cô dần học được cách kiềm chế những cơn động kinh của Marcia và luôn nhiệt tình với bất cứ cách chữa trị mới nào mà ba mẹ cô muốn thử áp dụng cho chị mình. Cô dạy Marcia cách biểu đạt cảm xúc, và giúp gia đình hiểu rằng "đó không phải là việc làm vô ích".

Mặc dù luôn phải sống trong căng thẳng và áp lực nhưng gia đình cô luôn gắn bó, cùng nhau vượt qua khó khăn.

Đó là gia đình, còn về công việc, Mary cũng gặp khá nhiều điều

không như ý muốn. Dù có thâm niên 20 năm làm việc trong ngành ngân hàng, cô vẫn kiên quyết từ chức khi không đồng ý với việc cắt giảm nhân sự bằng cách sa thải hơn 1.500 nhân viên chỉ trong vòng hai ngày.

Sau đó, cô trở thành chuyên viên tư vấn tài chính phụ trách phần hoạch định hưu trí và tài sản thừa kế. Từ đây, cô có điều kiện tìm hiểu kỹ hơn vấn đề chu cấp cho Marcia sau này, khi cha mẹ đã già yếu. Mary Anne bắt đầu tìm hướng giải quyết và nhanh chóng nhận ra đây là vấn đề mà rất nhiều gia đình có con bị khuyết tật quan tâm. Lúc đầu, cô lấy tình hình tài chính gia đình mình làm thử nghiệm để tính toán, tìm ra những sáng kiến và hướng giải quyết giúp ổn định cuộc sống cho chị mình sau này.

Không lâu sau, cô và nhóm làm việc của mình đưa ra chương trình Bảo trợ Tương lai, bao gồm hàng loạt các dịch vụ hỗ trợ những gia đình có trẻ khuyết tật ở nhiều mức độ khác nhau.

Nhờ kinh nghiệm từ hoàn cảnh riêng của mình mà cô có thể chia sẻ một cách thẳng thắn với những gia đình có hoàn cảnh tương tự, và giúp đỡ họ bằng sự đồng cảm cũng như cảm thông sâu sắc. Chương trình Bảo trợ Tương lai đã không ngừng phát triển nhờ vào những phương pháp hoàn toàn mới mẻ nhằm cải thiện cuộc sống cho những gia đình có hoàn cảnh đặc biệt.

Trong khi một số người có tuổi thơ giống Mary Anne lùi bước trước hoàn cảnh, đầu hàng số phận thì Mary Anne lại chọn cho mình con đường riêng, đó là dùng kinh nghiệm tạo ra sự thay đổi. Bằng cách tìm hiểu mặt tích cực (tình yêu thương gia đình, ham học hỏi, mong muốn cống hiến…) cũng như tiêu cực (căng thẳng, mệt mỏi, cuộc sống bấp bênh, những hy sinh trong gia đình…) trong hoàn cảnh của mình, cô đã tìm ra hướng đi cho gia đình mình và những ai cùng cảnh ngộ. Những đóng góp của cô là vô cùng ý nghĩa và quan trọng đối với một bộ phận không ít người cần sự giúp đỡ đặc biệt. Và cũng trong quá trình này, cô đã tạo dựng được một ngành kinh doanh độc đáo với tiềm năng to lớn.

Kinh nghiệm của bản thân sẽ được làm phong phú thêm bởi những cơ hội học hỏi mà bạn sẽ nhìn thấy nếu chịu tìm kiếm. Biết chuyển hóa kinh nghiệm thành bài học sẽ giúp bạn luôn cảm thấy phấn chấn, yêu đời, và đặc biệt, không bao giờ cảm thấy buồn nản hay thua thiệt vì quá khứ của mình. Bạn hãy để mỗi bài học kinh nghiệm cung cấp cho mình nền tảng tốt hơn trong tương lai.

Thực hành

Chuyển hóa kinh nghiệm

Tập trung vào một kinh nghiệm đã trải qua.

Bạn có thể chọn loại kinh nghiệm để lại cho mình nhiều cảm xúc nhất. Những cảm xúc, tình cảm sẽ tạo ra nguồn năng lượng to lớn thúc đẩy quá trình chuyển hóa. Tiếp theo, bạn hãy tìm hiểu xem đâu là mặt tích cực và tiêu cực của kinh nghiệm đó. Bạn có thể viết ra giấy, rồi suy nghĩ về những việc có thể làm để cải thiện kết quả của lần sau, và xem đây như là một bài học củng cố quyết tâm tiến bước.

Quy luật 3
Không ngừng cống hiến và sẻ chia

Không ngừng cống hiến và giúp đỡ người khác cũng là một yếu tố cần thiết cho sự phát triển của đời người. Càng thành công, bạn sẽ càng nhận được nhiều phần thưởng, nào là thu nhập cao hơn, những lời tán dương, danh tiếng, địa vị, quyền lực, nguồn lực và cơ hội.

Có thể xem đây là những điều bạn hằng mong ước, đặt làm mục tiêu sống cho mình. Tuy nhiên, nhiều khi chúng cũng có thể trở thành rào cản đối với sự phát triển của bạn.

Chúng có thể khiến bạn ngủ quên trong chiến thắng; bạn sẽ mất đi sự tập trung cần thiết để có thể đóng góp nhiều hơn. Cách duy nhất bạn có thể làm ngay lúc đó để đảm bảo cho những thành công của mình tiếp tục được nhân lên là không nên quan trọng hóa chúng. Hãy nên xem chúng như những động lực giúp bạn phát triển thêm mà thôi. Đồng thời, hãy hướng cái nhìn quan tâm, sẻ chia đến những người xung quanh, tạo ra những giá trị mới cho mọi người, giúp họ nắm bắt cơ hội và định hướng để cùng nhau tiến bước. Bạn sẽ thấy rằng những phần thưởng giá trị hơn sẽ tự tìm đến và tương lai của bạn sẽ luôn đầy ắp niềm vui.

Sự cống hiến sẽ củng cố và mở rộng mối quan hệ của bạn với thế giới bên ngoài. Nhờ mối quan hệ này, bạn sẽ được hỗ trợ cả về tinh thần lẫn vật chất cho quá trình thúc đẩy sự phát triển bản thân một cách toàn diện. Nếu không biết mở lòng ra với người khác, bạn sẽ rất dễ bị vướng vào vòng luẩn quẩn của những suy nghĩ mang tính ích kỷ cá nhân. Thật ra, cống hiến cũng là một quá trình học hỏi, nó giúp bạn sống thật hơn với chính mình và với thế giới xung quanh. Hơn thế nữa, những hiểu biết và ý kiến đóng

góp của người khác sẽ giúp bạn làm mới kiến thức của mình để tạo ra những giá trị ngày càng cao hơn.

Tạo ra giá trị là ưu tiên hàng đầu

Một trong những điểm nổi bật trong thành công của Mary Anne Ehlert là dù có nắm giữ vị trí quan trọng đến thế nào trong một công ty dịch vụ tài chính hàng đầu của Mỹ, cô cũng không bao giờ bận tâm đến phần hoa hồng có thể nhận được từ các dịch vụ. Thực tế, cô đã thành lập công ty vì ý nghĩa cộng đồng trước tiên mà không hề nghĩ đến lợi nhuận. Và một yếu tố luôn được cô hết sức coi trọng là gói dịch vụ bán ra của công ty phải đáp ứng được đầy đủ và tốt nhất nhu cầu của khách hàng.

Lisa Pijuan-Nomura là một nghệ sĩ, đồng thời là nhà tổ chức chương trình nghệ thuật nổi tiếng ở Toronto. Trước khi sản xuất chương trình, bà không bao giờ nghĩ đến việc có bán được vé hay không, cũng không chú tâm vào chuyện tiết kiệm tối đa chi phí sản xuất. Bà chỉ tập trung vào việc làm sao để mang đến cho khán giả một chương trình có chất lượng cao nhất. Vì vậy, những chương trình của bà luôn ổn định về mặt chất lượng nghệ thuật cũng như số lượng người xem. Kết quả hiển nhiên là bà chưa bao giờ bị thua lỗ.

Cách mà Lisa và Mary Anne áp dụng để tạo ra thành công không phải là sự tin tưởng mù quáng mà cao hơn, là một bí quyết kinh doanh vô cùng hiệu quả. Nó có thể áp dụng cho bất cứ lĩnh vực nào bạn muốn phát triển trong cuộc sống. Khi bạn tập trung và tận tâm vào công việc với mong muốn đạt được sản phẩm tốt nhất thì sự tưởng thưởng sẽ lớn hơn cả những gì bạn mong đợi. Ngược lại, chú tâm vào kết quả mình sẽ nhận được là một cái bẫy vì điều này sẽ làm chệch hướng sáng tạo của bạn.

Giá trị nằm ở những gì bạn tạo dựng chứ không phải những thứ được nhận về.

Sự đóng góp thúc đẩy quá trình phát triển

Phần lớn những gì chúng ta đóng góp cho cuộc đời, tự nó đã là nguồn lực phát triển to lớn và sẽ tạo ra nhiều phần thưởng đáng kinh ngạc.

Khi Michey và Jon Singer đi tìm một ngôi trường đặc biệt cho đứa con gái Rebecca bị mắc chứng tự kỷ, họ thật sự không biết kết quả sẽ ra sao. Khi tìm đến những trường tư lớn có chất lượng và uy tín ở gần nơi họ sống tại New Jersey, họ đã sớm nhận ra rằng những

trường học tốt như thế này thì số lượng học sinh được nhận vào rất có hạn trong khi số lượng đăng ký lại quá đông.

Cũng như các bậc cha mẹ khác, gia đình Singer cũng muốn con mình được vào một ngôi trường tốt. Nhưng trường tư đã vậy, những ngôi trường công cũng chẳng khá hơn khi vướng vào những khó khăn khác như thiếu hụt kinh phí để xây dựng cơ sở cũng như trang thiết bị dạy và học... Mặc dù đã nhận được nhiều ý kiến khẩn thiết từ các bậc phụ huynh nhưng ban giám hiệu các trường tư cũng đành bất lực vì họ không thể cải thiện được tình hình. Khi gặp gia đình Singer, họ đã chia sẻ nỗi thất vọng cùng gia đình và hứa sẽ sẵn lòng giúp đỡ nếu đôi vợ chồng này muốn quyên góp tiền để mở một ngôi trường tư.

Vào lúc đó, Rebecca đang học tại một trường công đặc biệt chung với 150 trẻ khác. Gia đình Singer nghĩ, nếu họ quyên góp đủ tiền để mở một ngôi trường dựa trên hình mẫu của những trường tư khác thì sẽ giúp được rất nhiều cho Rebecca và có thể là vài chục đứa trẻ khác nữa.

Và xa hơn, nếu quyên góp được nhiều tiền, họ cũng có thể tài trợ cho các trường tư khác để mở rộng cơ sở hạ tầng, cải tiến trang thiết bị... Điều này rất có ý nghĩa khi giúp được thêm nhiều trẻ em có một môi trường giáo dục tốt.

Để quyên góp tiền tài trợ, họ tiến hành một chương trình mang tên "Cuộc vận động vì Rebecca".

Mục tiêu của họ là quyên đủ 10 triệu đô-la trong một chiến dịch lâu dài mà bắt đầu là chuyến đi vòng quanh nước Mỹ bằng xe hơi, vì Rebecca rất thích đi xe hơi. Trên đường từ New York đến California, với sự giúp đỡ của nhiều công ty, các nhà tài trợ địa phương, giới truyền thông, cảnh sát và nhiều nhà hảo tâm, họ đã tác động làm tăng mức độ nhận thức về chứng bệnh tự kỷ trong cộng đồng. Cuối cùng, với sự chung sức của nhiều gia đình khác, gia đình Singer đã quyên góp đủ số tiền để mở một ngôi trường lấy tên Trường Đào tạo đặc biệt REED. Đồng thời, họ cũng đóng góp một số tiền khá lớn cho việc nghiên cứu chứng bệnh tự kỷ cũng như tài trợ một số chương trình học tại các trường tư ở New Jersey.

Qua chương trình này, gia đình Singer đã xây dựng cho mình một phương châm sống: luôn vui vẻ dù làm bất cứ việc gì. Năm 2004, một công ty mua bán xe hơi của địa phương đã cho nhà Singer mượn một chiếc Maserati và họ đã dùng nó để đi tới 20 cửa hàng

thuyết phục những nhà kinh doanh giúp tổ chức một buổi gây quỹ trong vòng 24 giờ đồng hồ.

Họ quyên góp được nhiều tiền hơn, và Rebecca được dịp ngồi máy bay - cô bé gọi là "tàu phản lực". Trong ngôi trường mới, việc học của Rebecca đạt được nhiều tiến bộ khiến cha mẹ và những người quen biết rất vui mừng. Từ chỗ mong ước có một suất cho Rebecca trong ngôi trường tốt, gia đình Singer đã lên cả một kế hoạch để tạo ra những lợi ích cho nhiều đứa trẻ khác. Đó là một việc làm ý nghĩa và có tầm nhìn. Họ đã nhanh chóng thu hút được sự đầu tư rất lớn về mặt thời gian, tiền bạc cũng như các cam kết hỗ trợ từ nhiều cá nhân và các tổ chức, đoàn thể. Chương trình này sẽ tiếp tục mang lại những đóng góp ngày càng lớn và có giá trị hơn, không những cho giáo dục mà còn cho cả khoa học nghiên cứu về chứng bệnh tự kỷ.

Cho là nhận

Đây là quan điểm sống rất tiến bộ. Những người theo quan điểm này luôn tin rằng, họ sẽ nhận được nhiều hơn khi san sẻ với người khác.

Trong mọi mặt xã hội, từ các mối quan hệ đến công việc, kinh doanh, tạo hóa dường như đã bố trí sẵn cán cân cho - nhận dành cho mọi người.

Chúng ta có thể xem việc cho đi chính là bước đầu tư lớn cho quá trình nhận lại - bất cứ điều gì, dù là nhỏ bé nhất. Nhưng thường thì con người lại luôn thích nhận về hơn là cho đi, lý do chính có lẽ xuất phát từ thái độ ghen tỵ với người hơn mình. Những người này hoặc cho rằng mình xứng đáng được tưởng thưởng hơn kẻ khác, hoặc do lòng ham muốn có được càng nhiều càng tốt mà chỉ lo thu vén cá nhân. Đây là thái độ sống ích kỷ. Họ chỉ biết dồn tâm trí và sức lực để "bảo vệ quyền lợi của riêng mình". Họ sống với niềm tin sẽ có được mọi thứ nếu cứ cố gắng gom góp, tích trữ. Nhưng sự thật thì ngược lại, tạo hóa luôn công bằng và đi đúng quy luật: cho là nhận.

Không ngừng vươn lên

Gaynor Rigby là một phụ nữ rất thông minh, có năng lực; cô mang trong mình bầu nhiệt huyết tuổi trẻ cùng những ước mơ. Năm 18 tuổi, Gaynor rời Anh đến làm việc tại Mỹ vì cảm thấy mình sẽ có tương lai hơn ở đất nước này. Sau khi làm vú em ở Cincinnati và tiếp đó là ở Toronto, cô được nhận làm công việc lễ tân cho The

Strategic Coach (Tổ chức Huấn luyện Chiến lược). Tuy giữ vị trí khá khiêm tốn trong một công ty nhỏ nhưng cô vẫn không ngừng ấp ủ những hoài bão lớn lao.

Tuy nhiên, thực tế cuộc sống không như những gì cô nghĩ. Cô bắt đầu lo sợ cho cuộc sống của mình nếu như mọi ý tưởng thất bại và rơi vào ngõ cụt. Chẳng lẽ thế giới không hợp tác và giúp đỡ cô đạt được ước mơ của mình? Mọi người không thấy những gì cô đã cống hiến sao? Những câu hỏi ấy cứ lặp đi lặp lại trong đầu làm cô băn khoăn.

Vào một ngày tại phân xưởng, Gaynor nghe Dan nói về việc các doanh nhân thành đạt biết họ phải tạo dựng nên các giá trị trước khi nghĩ đến thành quả đạt được. Đột nhiên, một ý nghĩ loé lên trong đầu cô: cô đã ngồi và chờ đợi cơ hội đến với mình trong khi những gì cần làm là hành động, thực hiện những gì có thể. Nhận thức này đã làm thay đổi cả cuộc đời cô.

Ngay lập tức, cô quyết tâm thay đổi cuộc sống của mình. Trước tiên là chăm lo cho thể chất. Cô bắt đầu ăn uống và tập thể dục điều độ.

Sau đó, cô để ý nhiều hơn đến công việc mình làm và tìm cách cải thiện chúng ngày một tốt hơn bằng cách tự vạch ra kế hoạch phát triển công việc, rồi trình lên ban giám đốc. Sau khi nhận được sự đồng ý từ cấp trên, cô tiến hành thực hiện những gì đã vạch ra.

Qua quá trình cố gắng không ngừng, đến hôm nay, Gaynor đã trở thành giám đốc Bộ phận kinh doanh và tiếp thị của The Strategic Coach, điều hành lượng nhân viên lớn nhất so với các bộ phận khác trong công ty.

Những kinh nghiệm học hỏi từ những ngày đi làm thuê, kết hợp với ý tưởng học được từ Dan đã giúp Gaynor biết cách khuyến khích nhân viên làm việc hiệu quả. Cô đã trưởng thành với vai trò một nhà quản lý được mọi người kính trọng bởi khả năng đón nhận và hoàn thành xuất sắc mọi thử thách, cũng như khả năng phân bổ và đảm bảo chất lượng công việc.

Thực hành

Áp dụng thái độ sống độ lượng

Hầu hết chúng ta dễ rơi vào tâm trạng tự cho phép mình nhận những món quà cuộc sống mang lại trước khi biết giúp đỡ hay sẻ chia với người khác. Chúng ta vẫn nghĩ những thứ đó tự nhiên

đến thì chứng tỏ ta xứng đáng được nhận.

Thông thường, những ý nghĩ này ăn sâu vào tâm trí ta vì người khác tác động làm ta tin vào điều đó, mà không biết rằng chúng ta đang bị điều khiển, lôi kéo vào ý muốn của họ. Thái độ sống độ lượng giúp ta biết quan tâm tới bản thân và mọi người, giúp ta tập trung hơn vào công việc đóng góp của mình.

Không ngừng vươn lên

Hãy hành động như Gaynor và không ngừng phát triển khả năng sáng tạo. Hãy làm việc vì chính tinh thần trách nhiệm, vì công việc và sự phát triển chung của tất cả mọi người. Hãy làm bất cứ điều gì nếu bạn cảm thấy mình có thể thay đổi mọi việc theo hướng ngày một tốt hơn.

Lúc đó, phần thưởng sẽ tự tìm đến với bạn mà không cần phải mất công tìm kiếm.

Quy luật 4

Không ngừng nâng cao chất lượng thành tích

Không ngừng nâng cao chất lượng thành tích là biểu hiện của một quá trình ngày càng phát triển. Đây là giai đoạn được xem là bước ngoặt có thể đưa bạn tiến xa hơn hoặc kìm chân bạn lại. Bởi lẽ, khi đạt được thành tích cao, bạn phải đứng trước hai lựa chọn. Một là, bị cám dỗ bởi những lời tán dương và quên hết những việc cần làm kế tiếp. Hai là, xem những lời tán dương đó như động lực thúc đẩy bạn phát huy hơn nữa kết quả đã đạt được. Trong mọi lĩnh vực, người gặt hái được thành công cao nhất bao giờ cũng là người luôn nỗ lực làm việc. Có thể xem đó như quá trình tự thân vượt qua chính những thành quả của mình để vươn lên nấc thang cao hơn nữa.

Tương lai không nằm ở vầng quang hào nhoáng của sự ngợi khen mà ở hành động và kết quả chúng ta đạt được từ hôm nay. Dù rằng chúng ta cũng hiểu sự ngợi khen sau mỗi thành công là điều hiển nhiên và ta đáng nhận được, trong nhiều trường hợp, nó còn có giá trị và hữu ích; tuy nhiên, đừng bao giờ đặt nó làm tâm điểm cho sự cố gắng. Điều thật sự có ý nghĩa lúc này là hướng đến những mục tiêu kế tiếp để hoàn thành.

Mục tiêu ở đây là luôn phấn đấu làm việc tốt hơn, biết trân trọng những gì mình đạt được, đồng thời, luôn nỗ lực để vươn xa hơn nữa.

Muốn làm được như vậy, bạn phải không ngừng cố gắng hoàn thiện năng lực, nâng cao trình độ để tiến bước xa hơn.

Nỗ lực đạt thành tích

Quá trình nâng cao thành tích là giai đoạn tạo ra sự phát triển. Trong khi cố gắng đạt được kết quả tốt nhất, chúng ta đã gắn kết niềm đam mê và năng lực của mình lại với nhau để vươn tới tầm cao. Trong tiến trình đó, những khó khăn chúng ta gặp phải sẽ là điều kiện và cơ hội để ta đón nhận cũng như chinh phục những thử thách này.

Nở một nụ cười, Todor Kobakov thú nhận rằng anh "là một cậu bé 16 tuổi ngạo mạn khi mới rời Bulgaria đến Canada". Anh gặp William Aide, thầy dạy đàn dương cầm của mình tại Khoa Nhạc trường Đại học Toronto. Ngày đầu tiên gặp Giáo sư Aide, Todor nói thẳng với Giáo sư là anh chẳng thích chơi nhạc cổ điển, cũng không có ý định trở thành nghệ sĩ dương cầm mà chỉ quan tâm đến việc sáng tác nhạc jazz.

Nhưng không lâu sau đó, những suy nghĩ của Todor bỗng chốc thay đổi. Giáo sư Aide đã truyền cho anh một bài học mà có lẽ anh sẽ phải luôn nhắc nhở mình suốt đời.

Trong hai năm đầu học dương cầm, Todor dần học được ở Giáo sư Aide một điều quan trọng. Đó là biểu diễn âm nhạc không chỉ đơn thuần là buổi trình diễn những nốt nhạc và kỹ năng nhạc lý mà quan trọng hơn, phải thể hiện được phong cách riêng của cá nhân người nghệ sĩ. Anh và những người bạn đồng môn bắt đầu hiểu ra rằng, những gì họ đang nỗ lực là để trở thành một con người tốt chứ không chỉ là một nghệ sĩ dương cầm giỏi – và hai điều này thì luôn gắn kết chặt chẽ với nhau. Trong nỗ lực không ngừng hoàn thiện bản thân, anh đã bắt đầu nhận thức rõ những phẩm chất bên trong con người mình. Qua âm nhạc, anh khám phá ra những hạn chế ở bản thân muốn thay đổi và những phẩm chất tốt đẹp muốn phát huy. Sự nhận thức này đã góp phần giúp anh kiểm soát được những buổi trình diễn theo ý đồ của riêng mình và qua đó, thể hiện phong cách riêng với hình thức kể chuyện độc đáo bằng âm nhạc.

Sau bốn năm học với một tình cảm thầy trò cao quý, ngày chia tay, thầy Aide đã nhắn nhủ với Todor rằng: "Tôi nghĩ tôi đã dạy anh cách tự hoàn thiện bản thân mình".

Bây giờ, dù mới xấp xỉ 30, Todor đã là một người chín chắn, điềm tĩnh trong mọi hoàn cảnh. Chính những kinh nghiệm để trở thành một nghệ sĩ đã giúp anh trưởng thành, và quan trọng hơn, giúp anh không ngừng hoàn thiện trong suốt cuộc đời mình qua những buổi biểu diễn ngày một ấn tượng hơn. Anh nói anh vẫn thích cứ cách vài tháng biểu diễn lại một lần những trích đoạn

nhỏ vì chính phong cách mỗi lúc một khác sẽ giúp anh thấy được sự thay đổi và phát triển của bản thân.

Tất cả chỉ là trải nghiệm

Dù Todor luôn nhận được sự tán thưởng nồng nhiệt từ phía khán giả sau những buổi biểu diễn, song đối với anh, điều đó lại không quan trọng. Anh bày tỏ, thật ra, chính sự tán thưởng ấy đôi khi lại làm anh buồn vì nó báo hiệu buổi biểu diễn đã kết thúc. Theo quan điểm của anh, đã là một nghệ sĩ thì không ai chơi nhạc chỉ vì muốn gây ấn tượng với khán giả. Một buổi biểu diễn được coi là thành công khi cả người nghệ sĩ và khán giả cùng nhau hướng tới sự cao khiết, thăng hoa của âm nhạc. Người nghệ sĩ "tán thưởng" âm nhạc một cách gián tiếp thông qua màn trình diễn của mình, còn khán giả thì tán thưởng trực tiếp bằng những tràng pháo tay.

Điều này cũng đúng đối với những lĩnh vực khác. Khi bắt đầu làm bất cứ việc gì, chúng ta cũng như người nghệ sĩ bước lên sân khấu, chỉ tập trung vào một việc là làm sao để khán giả trải nghiệm những điều chúng ta muốn hướng tới chứ không chỉ đơn thuần mong nhận được phản hồi từ khán giả.

Những ai tự hào với kết quả công việc của mình và luôn cố gắng tạo ra trải nghiệm ngày càng ý nghĩa hơn cho người thưởng thức là những người luôn thành công trong bất cứ hoàn cảnh nào. Ngay cả một nhân viên phục vụ ở tiệm bán thức ăn nhanh cũng có thể được xem là thành công khi anh ta dốc hết sức mình cho công việc: vừa nhận đơn đặt hàng qua điện thoại, vừa tươi cười với thực khách, vừa nhanh tay đóng gói thực phẩm khách mua về …

Bất cứ việc gì cũng đòi hỏi chúng ta phải thật sự chú tâm, giống như những nghệ sĩ trên sân khấu. Nếu bạn làm vì niềm vui, sự phấn khởi, vì những thử thách mà công việc ấy mang đến cho bạn và lòng tự hào về những gì làm được, bạn sẽ không ngừng phát triển bản thân. Nếu làm việc chỉ vì danh tiếng, tư lợi bạn sẽ dậm chân tại chỗ. Suy cho cùng, sự khen tặng, ái mộ mọi người dành cho bạn rồi cũng tan biến đi khi cảm giác mới lạ trong họ không còn nữa. Còn nếu bạn muốn lặp lại những việc tương tự chỉ để nhận lấy những lời khen cũ rích thì bạn sẽ chẳng có động lực nội tại nào thúc đẩy bản thân tiến bước xa hơn.

Luôn làm mới thành tích

Có một câu chuyện thật về nghệ sĩ kịch Laurence Olivier như sau.

Để cho buổi biểu diễn mỗi đêm đều mới mẻ như buổi đầu tiên, Olivier luôn có một "nghi thức" trước khi sân khấu mở màn. Ông sẽ đứng sau sân khấu, quan sát khán giả qua cánh gà và tự nói với mình: "Đây không phải là khán giả của đêm diễn hôm qua. Đây không phải là buổi biểu diễn đêm qua. Đây không phải là diễn viên của đêm qua. Đây không phải là vở kịch đêm qua. Đây không phải là những câu thoại của đêm qua…".

Bằng cách này, ông đã động viên bản thân luôn nỗ lực thể hiện vai diễn một cách tốt nhất, dù rằng ông đã diễn vai ấy rất nhiều lần rồi.

Một nghệ sĩ chân chính và tài năng là người có thể sáng tạo nhiều cách thể hiện khác nhau ở cùng một vở diễn, để mỗi lần anh bước ra sân khấu, khán giả lại được thưởng thức những điều mới mẻ. Đó có thể xem là sự giao thoa giữa nhiều yếu tố: sự thăng hoa trong cảm xúc - cái thần - của người nghệ sĩ, tình cảm nhiệt thành của khán giả, địa điểm tổ chức… Do đó, mỗi buổi diễn đều đem đến một kinh nghiệm cho người diễn viên và một cơ hội để thử nghiệm tài năng của họ. Nhưng điều quan trọng nhất là giúp họ học hỏi từ chính "bài học" tưởng chừng đã cũ.

Dan, một diễn giả, đã kể một câu chuyện về những gì ông đã trải qua, mà cho đến tận bây giờ, nó vẫn là kinh nghiệm vô cùng quý báu cho cuộc đời ông.

"Tôi đã từng diễn thuyết ở rất nhiều nơi, thường là những nhóm nhỏ như một buổi nói chuyện trao đổi thân tình. Nhưng đôi khi cũng có những bất ngờ. Có lần, tôi được mời đến diễn thuyết cho một số lượng thính giả rất lớn, khoảng 300 người. Điều này đã làm tôi rất hào hứng. Tuy nhiên, tất cả đều không như dự kiến, buổi diễn thuyết diễn ra mà chỉ có 30 người đến dự .

Một sự hụt hẫng và thất vọng. Nhưng sau đó, tôi vẫn bắt đầu và nghĩ dù trong bất cứ hoàn cảnh nào cũng phải cố gắng hết sức. Tôi bước ra, bắt đầu buổi diễn thuyết một cách thật thoải mái. Tôi để cho mọi cảm xúc thăng hoa trong mình tuôn trào mà không bận tâm có bao nhiêu khán giả ở dưới.

Đây chính là cuộc thử nghiệm mới cho tôi, để tôi tự do thể hiện mình. Và khi buổi diễn thuyết kết thúc, thật bất ngờ, khán giả đứng hẳn dậy tung hô tôi.

Sự hưởng ứng nồng nhiệt này đã tăng thêm cảm hứng cho tôi ở những buổi diễn thuyết sau này."

Là một phương tiện thúc đẩy sự phát triển, lời tán thưởng có thể rất hữu ích. Nó mở ra cánh cửa của những cơ hội, năng lực để có thể phát huy thành tích lên một tầm cao hơn. Nhưng nếu để sự tán thưởng trở thành mục đích cuối cùng của bạn, nó sẽ trở thành chướng ngại vật to lớn cho sự phát triển. Nó hủy hoại trí tưởng tượng và làm suy yếu động lực tiến thủ. Khi không ngừng tập trung vào việc phát huy thành tích và xem sự tán thưởng như một kết quả phụ, chắc chắn bạn sẽ không ngừng tiến lên phía trước đến những tầm cao mới.

Thực hành

Sự tán thưởng không phải là mục đích cuối cùng

Tỏ thái độ cảm kích hoặc biết ơn chân thành những lời khen tặng có thể bảo vệ bạn trước những cám dỗ của danh vọng. Chỉ cần một phần nhỏ con người bạn ngủ quên trong những lời tán dương cũng đủ khiến bạn không sẵn lòng nỗ lực cho những thành tích cao hơn.

Nỗ lực hết mình trong hiện tại

Những suy nghĩ viễn vông, mơ mộng hão huyền về kết quả rất có thể sẽ góp phần hủy hoại những gì lẽ ra bạn được nhận về. Niềm tin sẽ không đi vào thực tế nếu thiếu hành động. Để có thành tích tốt nhất, bạn cần phải tập trung hết mình vào công việc hiện tại. Nếu làm được, bạn sẽ không phải mơ mộng hay bị chi phối bởi những lời khen tặng.

Quy luật 5
Ăn khế trả vàng

Mọi thành công mà chúng ta nhận được trong cuộc đời dù ít dù nhiều cũng không thể thiếu sự giúp đỡ của người khác hay sự hỗ trợ tích cực nào đó từ xung quanh. Thế nhưng, rất ít người nhận thức được điều này.

Người ta thường cho rằng những gì họ đạt được hôm nay là thành quả nỗ lực của riêng họ mà thôi. Họ tự coi mình là "cái rốn vũ trụ" và sống biệt lập với mọi người, kết quả là những thành công họ vừa đạt được sẽ bị bào mòn một cách nhanh chóng, và hơn nữa, sức sáng tạo và khả năng gặt hái thành công của họ cũng mất dần. Hãy luôn nhớ rằng, mỗi chúng ta đều là một thành phần nhỏ trong tổng thể lớn của xã hội, của vũ trụ; nếu sống tách biệt, chúng ta sẽ bị đào thải. Do vậy, hãy trân trọng và biết ơn mọi người, mọi sự kiện, mọi hoàn cảnh giúp bạn đi đến thành công. Gửi những lời tri ân đến cuộc sống, đến những người không ngừng hỗ trợ bạn, sẽ tạo thêm cơ hội cho trí tuệ bạn phát triển và gặt hái được nhiều thành quả to lớn hơn. Cũng từ đó, bạn sẽ có thêm nguồn động lực để tạo ra nhiều giá trị hơn cho những người đã giúp đỡ mình.

Ai cũng có một quan điểm riêng về ý nghĩa của thành công. Một số người đo sự thành công bằng những gì họ có được trong cuộc sống bao gồm tài sản vật chất, không gian sống, kể cả những thứ thuộc về tinh thần như tình yêu, trí tuệ, kinh nghiệm cũng như các mối quan hệ xã hội... Nhưng vấn đề là ở chỗ nhiều người đạt được hết mọi thứ họ muốn nhưng vẫn không cảm thấy hạnh phúc. Thông thường, điều này xảy ra khi người ta tự cho phép mình ngừng phấn đấu sau khi đã đạt được điều gì đó (nghĩa là ngừng phát triển). Cho đến một lúc nào đó, niềm vui và năng lượng được tạo ra từ quá trình phát triển bị lắng xuống; điều này sẽ tạo thành một hố sâu cản trở sự tiếp tục đi lên, đó là chưa kể

đến những cạm bẫy của sự thành công mà bạn sẽ gặp phải. Đối với những người quyết tâm không ngừng phát triển trong suốt cuộc đời thì thành công là một hành trình, không phải là đích đến. Hành trình ấy đòi hỏi một sự đi lên liên tục mà mỗi yếu tố tác động đều góp phần hoặc thúc đẩy hoặc kìm hãm.

Trân trọng những nguồn hỗ trợ

Lòng biết ơn là biểu hiện của sự trân trọng mà mỗi chúng ta dành cho mọi người và cả thế giới này khi đón nhận những điều tốt đẹp. Cuộc sống của chúng ta được tạo dựng nên từ sự tương tác của rất nhiều yếu tố và các thành phần.

Hãy nhìn xem, mọi thứ trong môi trường bạn đang sống đều được tạo bởi những người khác: những công cụ bạn đang dùng, thức ăn bạn ăn sáng nay, cái ghế bạn đang ngồi hay ngay cả một tờ giấy, một quyển sách… Có không biết bao nhiêu là sức người, sức của, tài năng và những cống hiến to lớn đã được đầu tư để tạo ra môi trường và hoàn cảnh sống của bạn hôm nay. Và, dù bạn có tin vào may mắn, định mệnh, sự sắp đặt của tạo hóa hay không thì cũng chắc chắn một điều: không có thành công nào đạt được nếu thiếu sự kết hợp đúng lúc của nhiều yếu tố và hoàn cảnh thích hợp.

Jon Singer nhận thức rất rõ vai trò của những người đã tham gia chương trình "Cuộc vận động vì Rebecca". Mỗi khi nhắc đến những thành quả đạt được, ông luôn hào hứng kể về những người đã góp sức cho thành công đó.

Ông nhận thấy rằng con người, dù là bất kỳ ai chăng nữa, cũng mang trong mình một tấm lòng vì người khác và sẵn sàng cống hiến, mỗi người một cách thức nhưng đều mong muốn hướng tới những điều tốt đẹp.

Rèn luyện lòng biết ơn

Ngay từ nhỏ, chúng ta đã được dạy phải biết cảm ơn người khác khi được giúp đỡ, hay khi nhận một món quà nào đó. Song thật ra, những gì chúng ta cần biết ơn còn rộng lớn hơn nhiều. Chúng ta có thể chủ động gửi lời cảm ơn đến cuộc sống bằng cách trân trọng hơn thế giới chúng ta đang sống – cả những người chúng ta không quen biết cũng như mọi thứ đã tạo ra môi trường cho chúng ta tồn tại và phát triển hữu ích. Những gì chúng ta thật tâm trân trọng sẽ khiến chúng ta biết cách thể hiện sự tôn trọng mọi lúc mọi nơi. Một khi nhận ra giá trị này, tự khắc chúng ta sẽ đối xử với con người và sự việc quanh mình bằng một thái độ

kính trọng hết sức tự nhiên. Con người thường muốn làm việc với những ai tôn trọng họ. Những nguồn lực thường bị hút về nơi chúng được trân trọng và quan tâm nhất. Cuộc sống đáp trả lòng biết ơn của chúng ta bằng cách mang đến thật nhiều nguồn năng lượng sống: khí trời, ánh nắng, cỏ cây, sinh vật...

Phải mất nhiều năm để Tony và Mary Miller tìm ra cách giải quyết nạn đình công hàng loạt của công nhân trong công ty của họ. Đó là gia tăng thời gian nghỉ phép cho họ. Điều này có vẻ khác thường và trái ngược hoàn toàn với những gì các công ty khác trong cùng lĩnh vực đang thực hiện. Tuy nhiên, cuối cùng Tony cũng thử dùng một giải pháp ngoại lệ là cho nhân viên nghỉ phép tới hai tuần. Ngay lập tức, mọi việc bắt đầu thay đổi. Tỷ lệ công nhân nghỉ việc giảm xuống đáng kể. Nhân viên bắt đầu trụ lại công ty lâu hơn, họ làm việc có tổ chức và bước đầu đạt được những kết quả tốt hơn trong khoảng thời gian ngắn hơn trước đây. Đến lúc này, Tony và Mary mới hiểu được ý nghĩa của việc họ đang làm. Họ nhận ra rằng, bằng thái độ trân trọng và đáp ứng nhu cầu chính đáng của công nhân, hầu hết là những người nhập cư, họ có thể khiến công việc kinh doanh ngày càng phát triển, đồng thời tạo được môi trường làm việc tốt hơn cho nhân viên của mình.

Trước đây, những người nhập cư không có được số ngày nghỉ phép bằng với nhân viên bản quốc. Rào cản ngôn ngữ và sự khác biệt văn hóa, lối sống cũng đã ngốn hết thời gian của họ trong quá trình lo cho những nhu cầu căn bản đảm bảo cuộc sống. Cho nhân viên thêm ngày nghỉ là một cách cảm thông với sự khó khăn của họ và công nhận những gì họ đóng góp. Động thái này như nhắn gửi một thông điệp: "Chúng tôi hiểu được những thử thách và khó khăn các bạn đang phải đương đầu và chúng tôi thật sự trân trọng lòng can đảm của các bạn khi dám bắt đầu cuộc sống mới ở một đất nước xa lạ". Đây là thái độ biết ơn chủ động và sáng tạo. Họ không nói "Cảm ơn vì các bạn đã làm điều gì đó cho chúng tôi" mà gửi gắm một ý nghĩa rộng hơn: "Chúng tôi biết ơn các bạn, những người muốn trở thành nhân viên trong công ty của chúng tôi, và chúng tôi trân trọng giá trị của các bạn. Với chúng tôi, các bạn là những người can đảm, có niềm tin và hy vọng về một tương lai tốt đẹp hơn".

Tony và Mary bắt đầu tổ chức cho nhân viên học tiếng Anh và đưa ra một chương trình hỗ trợ giúp những công nhân này mua nhà. Những phúc lợi này dành cho nhân viên là chuyện lạ, hiếm thấy đối với các công ty khác trong ngành.

Mặc dù nhà Miller không bảo đảm những gì họ làm có thể tạo ra

kết quả tốt nhất nhưng họ vẫn quyết tâm thực hiện. Kết quả đã trả lời, nhân viên của họ đã thật sự ủng hộ, nhiều người giới thiệu người thân vào làm, tỷ lệ nghỉ việc giảm thấy rõ.

Và cộng đồng người nhập cư truyền tai nhau về việc công ty đối xử với nhân viên như những người có ước mơ và tương lai chứ không phải như những lao động tầm thường trong xã hội.

Chẳng bao lâu, bí quyết kinh doanh của Tony và Mary trở thành câu hỏi hóc búa cho các công ty đối thủ. Họ tự hỏi làm cách nào mà công ty ấy luôn thắng trong các hợp đồng lớn trong khi lại bỏ thầu thấp hơn so với các đối thủ cạnh tranh. Và khách hàng của họ cũng không thể hiểu được tại sao nhân viên của Miller lại làm việc hiệu quả hơn bất kỳ một dịch vụ nào khác trên thị trường. Câu trả lời chỉ gói gọn trong một từ: trân trọng. Chính vì biết trân trọng nhân viên của mình mà họ đã thiết lập được một quy trình làm việc chặt chẽ và nhịp nhàng mà không một công ty nào có thể cạnh tranh lại. Không chỉ làm thay đổi cuộc sống của nhân viên mà chính thái độ trân trọng này còn làm thay đổi cả những hiểu biết về phương cách tiếp cận kinh doanh và mở rộng tầm nhìn chiến lược của Tony và Mary, giúp họ nhìn thấy một tương lai thành công và tươi sáng hơn rất nhiều.

Pablo Neruda có viết một tập thơ mang tên "Odes to Common Things" (Thơ về những điều bình dị). Những bài thơ viết về lọ muối, cái ghế, đồ mở nút chai… đã cho người đọc một cảm nhận hoàn toàn mới về ý nghĩa mà những đồ vật bình thường nhất mang lại cho cuộc sống của chúng ta. Chúng ta sẽ tìm thấy được ý nghĩa này nếu chịu tìm kiếm; và trong quá trình phát triển, sợi dây nối kết giữa chúng ta và mọi sự vật nhỏ bé xung quanh sẽ thêm thắt chặt. Điều này cũng đúng cho sự gắn kết giữa người với người.

Ba yếu tố quan trọng góp phần làm nên thành công

Bạn càng thành công thì việc thực hành lòng biết ơn càng quan trọng. Tuy nhiên bên cạnh đó, bạn vẫn phải quan tâm đến ba yếu tố quan trọng khác tác động không nhỏ đến những thành công ấy. Thứ nhất, sự gắn kết, nghĩa là bạn là một phần trong tổng thể lớn hơn. Thứ hai, lòng tận tâm, nghĩa là bạn thật sự muốn đóng góp cho thực tại - nơi mà bạn nhìn thấy được giá trị của những đóng góp do người và sự việc khác đem lại. Cuối cùng là tính nhún nhường, có nghĩa bạn là một phần đặc biệt của thế giới quanh mình, nhưng không phải là phần quan trọng nhất. Khi bạn sống gắn kết, có lòng tận tâm và tính nhún nhường thì thế giới sẽ luôn

tạo ra nhiều điều mới mẻ để bạn không ngừng học hỏi, đón nhận những kiến thức từ mọi người, mọi sự vật, hiện tượng quanh mình.

Lòng biết ơn, theo đúng bản chất của nó, cũng sẽ tự phát huy để loại bỏ ba đặc tính tinh thần có tính hủy hoại lớn nhất đối với thành công của cá nhân trong một thế giới mang tính tương tác, đó là: sự cô lập, cái tôi quá lớn và tính ngạo mạn. Những người tự cô lập mình cũng sẽ tự cô lập bản thân với những kiến thức quan trọng, nguồn lực và những khả năng mà người khác có thể mang đến cho họ. Còn những người có cái tôi quá lớn sẽ liên tục phá hỏng những thiện chí và sự hỗ trợ từ người khác. Và đối với những ai quá ngạo mạn, họ sẽ chuốc lấy sự đối kháng và lòng căm ghét của những người xung quanh. Bằng cách tu dưỡng lòng biết ơn, chúng ta có thể tránh được ba mối họa ảnh hưởng đến sự phát triển và thành công vững bền.

Thực hành

Viết ra những điều bạn biết ơn

Một cách đơn giản nhưng rất hiệu quả để tập trung vào lòng biết ơn, đó là viết ra năm hay mười điều bạn cảm thấy phải cảm ơn cuộc sống hay những người xung quanh mang lại cho mình. Một cách chủ động và sáng tạo, hãy viết ra tất cả những gì mà bạn cảm thấy trân trọng những điều tốt đẹp, dù ở phương diện nào chăng nữa.

Bày tỏ lòng biết ơn

Sau đây là một bài thực hành đơn giản để bạn áp dụng và kiểm chứng tác dụng của lòng biết ơn.

Chọn bất kỳ một người bạn biết, và tự hỏi, mình phải trân trọng người này ở những điểm nào? Viết tất cả những gì bạn có thể nghĩ ra giấy. Cố nghĩ ra ít nhất mười điều. Sáng tạo thêm nếu cần. Và quan sát thái độ của bạn đối với người ấy thay đổi ra sao. Nếu muốn đi xa hơn, hãy nói cho người đó biết bạn biết ơn họ về những gì và xem phản ứng của họ thế nào.

Dù bạn đang đứng ở cương vị nào thì cũng nên luôn bày tỏ lòng biết ơn của mình đến mọi người. Bạn có thể nói lời cảm ơn mọi người đã tham dự và lắng nghe buổi thuyết trình của bạn, cảm ơn mọi người sau một buổi họp mà bạn là giám đốc, cảm ơn sự cổ vũ nhiệt tình của khán giả mà bạn là diễn viên, cảm ơn khách hàng nếu bạn là người bán hàng… Lời cảm ơn của bạn sẽ làm mọi người

thấy họ được trân trọng và có ích. Không những thế, nó còn có tác động hai chiều, nghĩa là mọi người cũng sẽ trân trọng lại những đóng góp bạn dành cho họ. Điều này có thể thúc đẩy tinh thần bạn làm việc ngày một hăng say và cống hiến nhiều hơn.

Quy luật 6
nỗ lực và sự tận hưởng

Thành công không phải là điều gì khó đạt được như nhiều người nghĩ, mà thật ra, chính con đường thúc đẩy chúng ta đi đến thành công và thái độ khi đạt được điều mình mong muốn mới quan trọng hơn cả.

Bạn có cảm thấy thành công hôm nay mình đạt được chính là kết quả của quá trình làm việc nỗ lực, say mê bằng tất cả niềm vui, sự hào hứng. Và khi đi đến đích, bạn hân hoan đón nhận nó, sẵn sàng chung vui với thành quả đạt được? Nếu cảm nhận được điều đó, nghĩa là bạn đã tạo điều kiện cho nguồn năng lượng của sức sáng tạo và hành động trong bản thân mình sinh sôi. Nhiều người từng suy nghĩ sai lầm rằng, thành công hay không chẳng liên quan gì đến niềm vui hay cảm hứng với công việc, và từ đó, họ không màng đến việc tạo cho mình cơ hội để tận hưởng thành quả. Họ sẵn sàng lao vào những công việc không có hứng thú gì, cũng chẳng quan tâm mấy đến việc cảm nhận thành công mình đạt được ra sao. Họ làm việc như một cái máy mà quên đi những cảm xúc của bản thân. Đó là dấu hiệu của việc suy thoái tinh thần và là biểu hiện của sự phát triển không bền vững. Sáng tạo trong mọi lĩnh vực hoạt động có liên hệ mật thiết đến sự tận hưởng và vui chơi - động lực thường trực để tiến hành những công việc mới mẻ. Hãy làm mọi việc trong niềm yêu thích và hứng khởi, chắc chắn kết quả bạn đạt được sẽ còn tốt hơn nhiều.

Trong xã hội quan liêu, người lao động được trả công theo thời gian và công sức họ bỏ ra. Nhưng đối với những xã hội tiên tiến, họ được trả công theo giá trị mình tạo ra, bất kể sử dụng phương thức gì. Ngày nay, chúng ta đều hiểu rằng không phải thời gian và công sức bỏ ra có thể làm nên tất cả mà chính kết quả đạt được mới là điều quan trọng.

Nếu bạn đạt được kết quả như mong muốn hoặc có thể tốt hơn mà vẫn cảm thấy yêu thích công việc mình đang làm thì bạn đang đi đúng hướng. Chỉ cần một thái độ đúng đắn, biết tận hưởng những giá trị do mình tạo ra thì bạn có thể luôn tìm thấy niềm vui và sự phát triển cho bản thân, kể cả trong những việc khó khăn hay khiến bạn nản chí nhất.

Tìm kiếm niềm vui – Tự giải phóng

Năm 19 tuổi, Clifford Shearing làm việc tại một nông trại ở Nam Phi trong thời điểm nạn phân biệt chủng tộc ở đây vẫn diễn ra căng thẳng. Nông trại có rất nhiều công nhân và họ được chia thành các nhóm để làm việc với nhau; Clifford là quản lý của một nhóm trong số đó.

Tuy nhiên, điều làm Clifford cảm thấy khó hiểu là mặc dù chẳng có nhiều kiến thức hay kinh nghiệm gì, anh vẫn được làm quản lý. Điểm có thể coi là lợi thế duy nhất Clifford đang sở hữu đó là anh là người da trắng. Để tận dụng triệt để năng suất làm việc của công nhân, mỗi thứ sáu hằng tuần, người chủ nông trại đến giao công việc và bảo: "Nếu hoàn thành sớm, tất cả sẽ được nghỉ vào cuối tuần". Nhưng công việc ông ta giao luôn chất chồng như núi, công nhân không thể hoàn thành trong một tuần, và vì vậy, họ phải làm việc quần quật cả những ngày cuối tuần, không có thời gian nghỉ ngơi.

Một ngày như thường lệ, ông ta giao cho nhóm của Clifford phải dọn sạch đầm lầy. Ai cũng biết là không thể hoàn thành việc này chỉ trong vài ngày. Chắc chắn nó lại sẽ ngốn hết những ngày cuối tuần của họ. Chán nản nhưng lại nảy ra một ý nghĩ tinh quái, Clifford quyết định sẽ trêu tức ông chủ nông trại cho hả dạ và cũng muốn cho lão một bài học. Trước hết, anh động viên nhóm của mình dậy thật sớm vào lúc 2 giờ sáng mỗi ngày. Sau đó, anh nhờ các nhóm khác đến giúp thêm. Tất cả đều tiến hành một cách âm thầm. Kết quả là chưa đầy một tuần, họ đã hoàn thành việc được giao. Để ăn mừng cho kế hoạch thành công đúng như dự định, sáng ngày thứ sáu, anh cho mua một con cừu và tụ tập tất cả anh em lại thưởng thức bữa sáng với thịt cừu nướng ngoài trời.

Khoảng 9 giờ sáng hôm đó, ông chủ nông trại đến. Ông ta nhìn thấy các công nhân đang tiệc tùng vui vẻ, cười đùa ầm ĩ mà không làm việc. Ngay lập tức, ông nghĩ ngay Clifford chính là kẻ đầu trò và lôi cậu ra gay gắt:

- Cái này là do anh bày ra chứ không ai khác. Clifford, anh đang

phá hoại kỷ cương của trang trại này!

Tiếp theo đó là những tràng nhiếc móc thậm tệ. Dù đang bị mắng xối xả nhưng Clifford vẫn bình tĩnh. Anh nói:

- Tôi không hiểu tại sao ông lại làm ầm ĩ lên như thế. Cái việc bé tí ngớ ngẩn ông giao cho, chúng tôi đã làm xong từ lâu rồi.

Tức thì, đồng loạt các công nhân rú lên cười. Ông chủ nông trại xấu tính ấy bị một phen bẽ mặt, đến chết cũng không quên.

Vì nhiều lần chơi khăm ông chủ, Clifford đã bị ông ta thù hằn và một ngày nọ, anh buộc phải thu dọn đồ đạc đi khỏi trang trại. Trong hoàn cảnh tưởng chừng bế tắc đó, anh phát hiện ra một điều mà sau này định hình nên cuộc đời anh. Đó là sức mạnh của nạn phân biệt chủng tộc không nằm trong tay chính phủ, cảnh sát hay quân đội mà đang nằm trong chính những con người này. Nông dân, công nhân và các tầng lớp bị bóc lột khác không chỉ là nạn nhân mà còn chính là công cụ của nạn phân biệt chủng tộc. Một ý nghĩ lóe lên trong đầu giúp anh nhận thấy rằng, nếu sự phân biệt chủng tộc này có ở khắp nơi thì ai cũng có thể tạo nên thế giới của riêng họ.

Sau này, Clifford trở thành một học giả được cả thế giới biết đến và kính nể với mối quan tâm đặc biệt về những vấn đề an ninh, xã hội. Hàng thập kỷ sau ngày xảy ra sự việc ở nông trại, những kiến thức ông thu thập được đã đóng vai trò chủ yếu trong việc giúp cho cuộc bầu cử dân chủ đầu tiên vào năm 1994 ở Nam Phi diễn ra tốt đẹp.

Trong sự kiện này, dựa trên kinh nghiệm bản thân và qua điều tra của tổ chức, Clifford thấy rằng để cuộc bầu cử diễn ra êm thấm, các nhóm diễu hành phải kết hợp chặt chẽ và có trách nhiệm tự quản.

Kết quả là rất ít cảnh sát dẹp loạn được điều động đến, điều đó có nghĩa là những xung đột vũ lực có thể gây ảnh hưởng xấu đến nỗ lực tạo ra một môi trường dân chủ đã được tránh khỏi.

Bây giờ, chúng ta hãy quay lại thời điểm mà Clifford bị đuổi khỏi nông trại. Nếu lúc đó Clifford bỏ đi với thái độ cay cú, thù hận thì có lẽ cuộc đời ông hẳn đã rẽ sang hướng khác và ông cũng không thể mở rộng tầm nhìn để có thể đóng góp cho thế giới này một tương lai tốt đẹp hơn.

Ý nghĩa của sự tận hưởng

Tìm cách tạo ra niềm vui, niềm hứng khởi trong công việc sẽ làm tăng sức sáng tạo và khiến chúng ta ý thức mình đang kiểm soát công việc hơn là bị chính công việc điều khiển. Điều này giúp chúng ta có những khám phá mới về bản thân, và có thể sẽ giúp chúng ta phát hiện ra trong mình một con người can đảm, mạnh mẽ mà bấy lâu không hề hay biết. Nếu xem cuộc đời như một cuộc vui và sự phát triển là mục tiêu sống, bạn sẽ thấy bản thân mình tận hưởng cuộc sống như tận hưởng một chuyến phiêu lưu. Và cho dù nó dẫn bạn đi đến đâu, bạn cũng sẽ bất ngờ trước những gì đang chờ đón mình.

Tinh thần vui vẻ có thể tạo ra năng suất làm việc đáng kể, đồng thời thúc đẩy, tạo cảm hứng cho những người xung quanh. Tiếp cận công việc với thái độ như vậy, chắc chắn bạn sẽ thu hút được nhiều nguồn giúp đỡ, hỗ trợ. Người ta sẵn lòng nhiệt tình hoàn thành mọi thứ nếu chúng đem lại niềm vui cho họ và dĩ nhiên, họ sẽ chẳng làm vậy nếu ngược lại.

Paul Hamilton, quản lý dự án trong công ty chúng tôi, là người rất vui tính. Khi số lượng đơn đặt hàng tăng cao, để khuyến khích công nhân làm việc kịp tiến độ, ông thường cho tổ chức những buổi xem phim và ăn nhẹ sau những buổi làm ngoài giờ. Mọi người đều cảm thấy thoải mái vì đã cùng nhau làm việc, đồng thời cũng cảm thấy sung sức vì đã có những giây phút thư giãn vui vẻ, tái tạo sinh lực sau một ngày vất vả.

Chúng ta có thể thấy sự tận hưởng và niềm hân hoan khiến cho công việc trở nên dễ dàng hơn bình thường. Đó cũng là lý do tại sao sự tận hưởng lại vô cùng quan trọng đối với sự phát triển của mỗi chúng ta.

Phát huy khả năng đặc biệt

Có bao giờ bạn để ý những thứ bạn giỏi nhất, đam mê nhất, đem lại những cơ hội tốt nhất cho sự phát triển và hoàn thiện liên tục lại là những hoạt động mang đến cho bạn niềm vui và sự tận hưởng. Chúng tôi gọi chúng là những hoạt động phản ánh năng lực đặc biệt của bạn. Mỗi người đều có một khả năng đặc biệt và một cơ hội tốt nhất để đóng góp sức mình. Và sự đóng góp này có thể có được từ quá trình khám phá khả năng đặc biệt đó cũng như tìm ra những phương thức để tận dụng nó, nhằm tạo ra giá trị ngày càng lớn hơn.

Mọi người thường bị mắc bẫy khi rơi vào những công việc họ làm rất giỏi nhưng lại không yêu thích. Những nỗ lực để hoàn thành

xuất sắc công việc có thể đem đến nhiều thành quả nhưng chúng không đem đến niềm vui, sự tận hưởng hay sự phát triển đáng kể nào về lâu dài.

Người ta có thể làm tốt hơn lên chút ít cho những hoạt động họ không hề có đam mê nhưng sẽ không bao giờ có động lực để phát triển cao hơn nữa. Nếu tập trung vào những gì chẳng đem đến niềm vui, rất có thể bạn sẽ phá hủy các cơ hội tuyệt vời cho một sự phát triển hiệu quả. Bạn sẽ thật sự tạo ra một đóng góp đặc biệt nếu nỗ lực tìm kiếm thành quả và sự tận hưởng vào một việc gì đó.

Làm những gì bạn yêu thích và tìm cách tạo ra niềm vui trong công việc, bạn sẽ mở ra cho mình những cơ hội phát triển không ngừng. Và hẳn bạn không ngờ tất cả những điều đó lại đang nằm ngay trong bản thân mình.

Thực hành

Xem công việc như một trò chơi

Chúng tôi thích dùng thủ thuật gọi là "cuộc chạy đua nước rút" để chia nhỏ những việc lớn thành những phần việc dễ quản lý hơn và biến chúng thành một trò chơi hay một thú tiêu khiển. Ý tưởng cuộc chạy đua nước rút là nhằm lập ra một mục tiêu có thể cân, đo, đong đếm được và thách thức bạn phải hoàn thành nó trong một khoảng thời gian nhất định. Theo dõi kết quả công việc của bạn, và nếu thích, hãy tự thưởng cho mình một phần quà mỗi khi đạt mục tiêu. Khi thử thách bản thân như vậy, bạn không chỉ tạo ra niềm vui trong một công việc tưởng như quá nhàm chán mà còn tạo ra động lực để tìm ra những cách làm việc tốt hơn. Điều này giúp bạn vừa hoàn thành tốt công việc vừa tiến bộ nhanh hơn rất nhiều.

Sáng tạo để đạt kết quả mong muốn

Điều này liên quan nhiều đến mặt cảm xúc. Nếu bạn bắt đầu công việc với ý nghĩ rằng đây là một công việc rất thú vị, bạn có thể đưa ngay niềm vui ấy vào công việc. Quyết định gây quỹ bằng việc lái xe khắp đất nước của gia đình ông bà Singer vì Rebecca rất thích được ngồi xe hơi, là một ví dụ khá điển hình cho điều này. Hãy tự hỏi, tôi có thể làm gì để tạo ra một trải nghiệm thú vị cho công việc của mình?

Quy luật 7
Không ngừng mở rộng sự hợp tác

Khi mọi người làm việc với nhau có chung một mục đích, họ có thể đạt được những thành quả mà không một cá nhân nào khi tiến hành riêng lẻ có thể đạt được. Sự hợp tác với người khác sẽ đem đến cơ hội tạo ra những thành quả to lớn cho cuộc sống và thế giới. Tuy nhiên, một số người sai lầm khi cho rằng, nếu họ cộng tác với người khác thì mọi người sẽ đánh giá thấp họ hoặc điều đó sẽ hạ thấp giá trị đóng góp của cá nhân. Ý thức về địa vị của những người này khiến họ đặt sự phát triển của mình lên trên mọi thứ, từ đó không thể hợp tác được với người khác. Không ngừng nỗ lực để sự hợp tác trong công việc và cuộc sống ngày một bền vững hơn, bạn sẽ tìm ra những động lực và sự tương trợ kịp thời để gắn kết tài năng, cơ hội của cá nhân mình với tập thể.

Một số người sinh ra đã có địa vị cao trong xã hội do thừa hưởng từ ông bà, cha mẹ.

Tuy nhiên, đối với hầu hết chúng ta, địa vị đến từ chính sự đóng góp và thành quả ta đạt được.

Chẳng có gì sai khi có địa vị và được mọi người biết đến. Nhưng nếu mục tiêu chính của bạn là sự thành đạt và củng cố địa vị của mình, thì bạn đã tự tách mình ra khỏi yếu tố quan trọng cho sự thành công và phát triển sâu rộng hơn: Hợp tác với những người xung quanh.

Khả năng hợp tác

Tạo điều kiện thuận lợi cho việc hợp tác không có nghĩa bạn phải nghe theo những điều người khác nói hay đáp ứng đòi hỏi của họ.

Hợp tác là sự đóng góp của mỗi cá nhân vào một mục đích chung, cho phép mọi người đưa ra những đóng góp tốt nhất. Nếu một cá nhân nào đó đặt lợi ích hay địa vị của họ lên trên lợi ích chung của mọi người thì sẽ gây trở ngại lớn cho sự hợp tác. Hành động củng cố địa vị của cá nhân không có gì sai, nó tạo nên uy tín của một người trước những người khác; nhưng khi nó trở thành thói quen ích kỷ - luôn muốn thắng thế - thì lại trở thành vật cản phá hủy tinh thần hợp tác. Khi đó, tính đột phá trong quá trình phát triển chung sẽ bị phá vỡ.

Hướng tới kết quả

Nơi bạn có thể thấy nhiều người ra sức bảo vệ và tăng cường địa vị của họ chính là trên chính trường. Các chính trị gia dựa vào vị thế của mình trong con mắt của người dân để được bầu chọn, và họ dùng địa vị của mình trong con mắt của những nhân vật trung gian để được việc cho mình. Đó là lý do tại sao Ruth Samuelson nổi tiếng trong cách tiếp cận Văn phòng Ủy viên Hội đồng của hạt Mecklenburg, North Carolina. Bà Ruth bước vào chính trường với mong muốn đạt được thành công, và bà cũng nhận ra rằng, để thành công, bà phải tiếp cận với nhiều người, đặc biệt là những người thường chống đối bà. Bà bắt đầu làm việc này trước khi tuyên bố cuộc chạy đua của mình.

Ruth gặp gỡ tất cả các nhân vật có tầm ảnh hưởng trong hạt bấy giờ, những người mà rất có thể sẽ chống đối bà, để hỏi những câu như:

“Theo ông/bà, người dân ở hạt Mecklenburg đang phải đối mặt với những vấn đề gì?”, “Ông/bà nhìn thấy được những cơ hội gì cho cộng đồng chúng ta?” và “Điều gì làm ông/bà quan tâm nếu tôi chạy đua vào Văn phòng Ủy viên Hội đồng?”. Những câu hỏi này khiến những ai có ý định đối đầu với bà cảm thấy họ đã bị nhìn thấu và cùng lúc, họ nhận ra Ruth có cùng quan điểm trong các vấn đề quan trọng của hạt lúc này. Cuối cùng, chẳng còn ai chống lại bà.

Sau này, mỗi khi gặp những vấn đề hóc búa, Ruth Samuelson vẫn có thể giải quyết bằng cách tập trung sự hợp tác của mọi người, dù họ thuộc đảng phái nào hay có những mối quan tâm khác nhau, vì bà luôn biết lắng nghe và trân trọng sự đóng góp của tập thể. Bà là người sẵn lòng nói: “Được rồi, ông/bà cần gì trong vấn đề này, và tôi nên đáp ứng ra sao, làm thế nào để chúng ta có được một mục tiêu tốt hơn thay vì đấu đá với nhau về nó?”. Bà hiểu sự hợp tác phải bắt đầu bằng cuộc đối thoại: đưa ra những câu hỏi mở và

linh động, sẵn sàng lắng nghe, tôn trọng quan điểm của người khác, hiểu mối quan tâm thật sự của mọi người cũng như những điều làm họ hưng phấn và những thế mạnh họ có thể đóng góp. Khi có được những thông tin này, bà có thể tìm thấy sự đồng thuận mà các chính trị gia khác bỏ qua.

Ngả rẽ của sự hợp tác

Những người đạt kết quả tốt thông qua việc tăng cường hợp tác lại thường bị những người quan tâm đến việc củng cố địa vị cá nhân xem như một mối họa.

Jonathan B. Smith đã gặp trường hợp như thế. Giống như Ruth, động lực làm việc của ông lấy từ những thành quả đạt được, và ông rất thích học từ những gì mình đang làm. Jonathan đã tiến hành quyên góp tiền cho quỹ những người bị bệnh máu trắng và ung thư tế bào bạch huyết trong một chương trình từ thiện có thưởng. Phần thưởng sẽ được trao cho những người gây quỹ nếu họ quyên được một số tiền nhất định nào đó. Đã có nhiều người khuyên ông nên gửi thư quyên góp và gọi điện cho các doanh nghiệp hoặc cá nhân tiềm năng. Tuy nhiên, ông nhận thấy cách này không hiệu quả vì cứ bốn lá thư gửi đi mới nhận được một phiếu quyên góp. Và một sáng kiến đã nảy ra trong đầu Jonathan, người đang làm chủ một công ty chuyên về tiếp thị trên Internet. Ngay lập tức ông thấy rằng, nếu có một trang web về việc gây quỹ có lẽ sẽ thuận tiện và hiệu quả hơn rất nhiều: người ta có thể gửi tiền quyên góp ngay lập tức chỉ bằng một cái nhấp chuột.

Ban đầu, ý tưởng này chỉ được ông tiến hành cho vui và chỉ với mục đích là giành được phần thưởng mà thôi. Nhưng khi thấy cách làm này vẫn bị bó hẹp bởi chỉ kêu gọi được những người quen biết, ông quyết định đầu tư xây dựng một trang web tiếp thị quy mô hơn để thu hút càng nhiều người truy cập càng tốt.

Ngay lập tức nó có tác dụng. Mọi người bắt đầu góp tiền. Họ đóng góp cả những câu hỏi, nhận xét về trang web và những gì họ muốn tìm kiếm trên trang này. Trang web của Jonathan tình cờ trở thành trung tâm của những người có chung mối quan tâm đến bệnh máu trắng và ung thư tế bào bạch huyết. Trang web cũng trở thành nơi gặp gỡ của những người hảo tâm và nó có hẳn một diễn đàn để mọi người cùng đối thoại.

Jonathan tiếp tục xây dựng và hoàn thiện hơn mục diễn đàn, trực tiếp trả lời thắc mắc của mọi người về cách thức ủng hộ, quyên góp, hay đóng góp dưới bất kỳ hình thức nào.

Qua sự hợp tác với những người cùng chung chí hướng, Jonathan đã tạo ra một phương tiện gây quỹ trực tuyến cực kỳ hiệu quả. Điều này làm một số người thuộc văn phòng chính của Hội Bệnh máu trắng và Ung thư tế bào bạch huyết nghi ngờ động cơ của ông. Họ muốn biết tại sao ông dành thời gian và tiền bạc của mình để quyên góp tiền cho Hội, và tại sao ông lại được phép tạo một trang web riêng trong đó có địa chỉ của Hội. Và họ đặc biệt lo sợ trang web này sẽ phá vỡ hệ thống gây quỹ truyền thống, vốn chỉ diễn ra trong địa phận của bang.

Thành công của Jonathan cũng là mối đe dọa đối với vị thế của những nhà gây quỹ ăn lương. Họ không thể tin được một người không thuộc tổ chức nào lại có thể quyên được 50 ngàn đô-la ở Michigan từ một nhà từ thiện đến từ Texas - điều mà họ chưa bao giờ làm được. Vấn đề mấu chốt trong trường hợp này là nhà từ thiện kia muốn tặng số tiền vào đúng ngày 29 tháng 12 và đồng thời, không muốn có tờ biên lai rơi vào năm sau. Để thực hiện việc này, có lẽ chỉ trang web của Jonathan mới có thể đáp ứng được một cách kịp thời.

Nói một cách công bằng, đối với những xã hội quan liêu, ở một mức độ nào đó, chính những người đứng đầu nhà nước đã góp phần cản trở sự hợp tác, vì đó là cách để họ bảo vệ chỗ đứng và địa vị của mình.

Gặt hái thành quả

Sau khi quyên góp được 300 ngàn đô-la cho Hội Bệnh máu trắng và Ung thư tế bào bạch huyết, Jonathan được bình bầu là Người đàn ông của năm 2004 và nhận được sự tuyên dương của Chủ tịch Hội – phần thưởng vốn chỉ dành cho các nhà khoa học có những đóng góp lớn cho Hội. Có được danh tiếng là điều đáng tự hào nhưng lại không phải là điều quan trọng đối với Jonathan. Điều quan tâm nhất đối với ông là đã khám phá ra sức mạnh của Internet trong việc tạo thuận lợi cho sự hợp tác của tất cả mọi người từ khắp nơi trên thế giới.

Người ta thường nói, bạn có thể làm bất cứ điều gì trên thế giới này, miễn là đừng quan tâm đến việc phần thưởng sẽ thuộc về ai. Nếu bạn đặt địa vị cá nhân ở góc phụ của những thành quả đạt được trong quá trình tăng cường hợp tác, sự phát triển không ngừng của bạn sẽ luôn rộng mở.

Thực hành

Thành thật với động cơ của bạn

Tại sao bạn lại muốn làm những việc này? Vì lợi ích của bản thân bạn hay để tạo ra thành quả có lợi cho người khác? Điều gì thôi thúc bạn hơn? Hành vi của bạn nói lên được điều gì? Đôi khi, chúng ta sẽ ngạc nhiên với chính những câu trả lời. Nếu cái tôi hoặc ý thức về địa vị của bạn gây trở ngại đối với việc tạo ra kết quả tốt nhất cho người khác thì hãy nhớ rằng, điều này có thể làm bạn dậm chân tại chỗ. Thay vì kèn cựa, tranh đua về địa vị hay bất kỳ điều gì khác mang tính cá nhân, tốt hơn, bạn hãy có tầm nhìn thông thoáng và thái độ hợp tác.

Tôn trọng tài năng và đóng góp của người khác

Hai điều này mang ý nghĩa như sự biết ơn của chúng ta đối với những người đã góp phần tạo nên kết quả chung cho mọi người. Không ai muốn hợp tác với người muốn ôm hết phần thưởng – thành quả của sự nỗ lực chung. Sự hợp tác giữa những người gặp vấn đề và những người tìm cách giải quyết càng mật thiết thì cơ hội tìm ra giải pháp tốt nhất càng lớn. Những giải pháp hữu hiệu luôn có tác dụng nâng cao vị thế của chúng ta – ít ra cũng đủ đem đến cho ta cơ hội sáng tạo nhiều hơn nữa.

Quy luật 8
Không ngừng nâng cao sự tự tin

Nhiều người đã khởi đầu sự nghiệp với rất nhiều ước mơ và bản lĩnh, nhưng ngay khi vừa chạm đến thành công, họ lại tìm kiếm sự an nhàn và thoải mái cho bản thân nhiều hơn là chuẩn bị bước tiếp những nấc thang mới. Thái độ này đã ru ngủ họ một cách có chủ đích; dần dần, họ đánh mất sự tự tin – điều từng giúp họ thành công. Cảm giác an nhàn và tận hưởng thành quả một cách thái quá là "thành phẩm phụ" không mong muốn của quá trình theo đuổi mục tiêu, và nếu để chúng trở thành mục đích chính thì chúng sẽ nhanh chóng cản trở sự phát triển của cuộc đời bạn. Bạn hãy xem sự tận hưởng an nhàn như một bước tạm thời để xác lập những mục tiêu to lớn hơn.

Không ngừng nỗ lực phấn đấu cho mục tiêu và thành tựu cao hơn mới là điều bạn cần xây dựng cho cuộc đời mình.

Mọi sự phát triển đều đòi hỏi chúng ta phải vượt qua những giới hạn mà bản thân đã đạt được trước đây. Với khả năng này, sự tự tin sẽ giúp ta đón nhận những thử thách mới, giúp ta vượt qua nỗi sợ hãi, duy trì sự vận động liên tục, không ngừng khám phá tương lai tươi sáng hơn.

Tầm quan trọng của sự nghỉ ngơi

Để nuôi dưỡng sự tự tin, chúng ta phải nghỉ ngơi thoải mái có định kỳ. Đây là những giai đoạn nghỉ ngơi thật sự, rất cần thiết mà chúng ta tự tưởng thưởng cho những thành tựu mình đạt được, đồng thời, làm mới lại bản thân để đón nhận những thử thách kế tiếp. Điều này như một sự chuẩn bị quan trọng cho việc tiếp cận nhiệm vụ mới. Chúng ta cần phải dành thời gian để nói với chính mình: "Tôi đã chứng minh là tôi có thể làm được. Bây giờ còn điều gì khác mà tôi không thể hoàn thành?".

Sự phát triển liên tục đòi hỏi sự cân bằng giữa việc vươn xa hơn trạng thái cảm xúc chúng ta đang có với việc dành những khoảng thời gian nghỉ ngơi hợp lý giữa các giai đoạn phát triển.

Việc này là rất cần thiết, để cho sự tự tin có một khoảng trống hồi phục cơ bản.

Nó cũng khá giống với việc luyện tập thể lực. Nếu chúng ta cứ tập luyện quá sức mình mà không nghỉ ngơi thì kết quả là chúng ta bị đuối sức, chấn thương hoặc có những điểm rơi không tốt khi tham gia những cuộc chơi lớn. Tuy nhiên, nếu cho phép mình nghỉ ngơi quá lâu, chúng ta sẽ tự làm yếu đi sức mạnh, động lực và thậm chí mất cả tiến độ đã đạt được trước đó.

Tạo cho mình khoảng thời gian thư giãn vừa đủ để hồi phục là rất quan trọng, đồng thời, cũng nên cẩn thận, tránh bị kẹt trong cái bẫy của sự thoải mái - nơi mà nó có thể trở thành một lực cản ngày càng lớn.

Chuyển hóa nỗi sợ thành hành động

Thử thách lớn nhất mà chúng ta gặp phải khi rời bỏ "vùng an toàn" là luôn luôn cảm thấy sợ: sợ mình sẽ thất bại, sợ ai đó sẽ khám phá ra mình không giỏi như họ nghĩ, sợ sẽ đánh mất một thứ gì đó quan trọng, sợ người ta không hiểu mình đang làm gì... Danh sách những nỗi sợ cứ thế ngày một dài ra. Trong hoàn cảnh này, chỉ có sự tự tin là có khả năng chuyển hóa chúng thành suy nghĩ và hành động có chủ đích.

Chúng ta có thể thấy, ngay cả những người thành đạt trong xã hội cũng từng trải qua cảm giác sợ hãi, nhưng cuối cùng, họ cũng không để mình bị cản trở bởi những nỗi sợ vô hình ấy.

Họ chiến thắng những cảm giác đó và vì vậy, họ thành công. Trong một chừng mực nào đó, sự sợ hãi có ý nghĩa như những thử thách đủ lớn, đủ chính đáng để chúng ta đón nhận và vượt qua.

Thoát khỏi cạm bẫy của sự thoải mái

Làm sao để nhận biết bạn có đang rơi vào cạm bẫy của sự thoải mái hay không? Thông thường, nếu trung thực với cảm xúc của bản thân, bạn sẽ cảm nhận được thời điểm mình tuột dốc, cảm thấy khó khăn khi bắt tay vào làm một điều gì hoàn toàn mới mẻ. Cuộc sống bắt đầu tạo ra những nghi ngờ cho bạn: Việc đó thật ra quá dễ dàng và nhàm chán hay quá khó khăn khiến mình đuối sức? Thử thách đang dần mất đi ý nghĩa và sự hưng phấn trong ta

vì vậy cũng giảm dần.

Đôi lúc, những cảm xúc như thế dễ dàng tác động và thuyết phục chúng ta chấp nhận chúng như những giới hạn của đích đến mà ta đã đạt được. Chúng ta đồng ý tận hưởng vì nghĩ rằng, nếu phải thay đổi, ta sẽ đối diện với hàng loạt khó khăn có thể thấy trước hoặc tiềm ẩn bên trong. Đủ mọi lý do và sự biện hộ đang đánh lạc hướng chúng ta để mong tìm sự an lành trong giây lát. Khi điều này xảy ra, có nghĩa chúng ta đã quyết định bán ước mơ để đổi lấy sự ngắn ngủi của niềm vui trong an nhàn.

Chỉ có một cách để thoát khỏi cạm bẫy của sự thoải mái và tránh xa những gì đang ru ngủ bạn là đón nhận những thử thách mới, dù lớn hay nhỏ, để xây dựng sự tự tin cho bản thân. Thỉnh thoảng, nó đòi hỏi một cuộc khủng hoảng lớn trong cuộc đời để tạo sức đẩy. Nhưng thường thì chỉ cần ai đó, người có thể nhìn thấy tiềm năng của bạn, giúp bạn nhận ra những gì đang đánh mất cũng đủ kéo bạn trở về vòng vận động để có thể tiếp tục phát triển bước kế tiếp.

Lisa Pijuan-Nomura là một vũ công, đồng thời, là quản lý của một chương trình dân trí.

Với công việc quản lý này, cô được đảm bảo về mặt tài chính, và nó cũng tạo thuận lợi để cô thực hiện ước mơ của mình là viết sách thiếu nhi. Công việc này đủ ổn định để cô có thể động viên bản thân rằng, nó không đến nỗi nào và cũng được mọi người tôn trọng.

Rồi một ngày, hết sức đột ngột và bất ngờ, Lisa nhận được một e-mail từ Karen - thầy dạy nhảy của cô. Karen hỏi: “Em đang làm gì với tài năng khiêu vũ của mình?”. Lisa đáp: “À, ừm… thầy biết đấy, em không có ngoại hình đủ tiêu chuẩn để có thể trở thành vũ công chuyên nghiệp, em không dám nghĩ là mọi người có thể xem em nhảy…”. Thầy Karen hồi âm: “Nhảy không liên quan đến ngoại hình nhiều, nó thuộc về tinh thần.

Em có một tâm hồn rất đẹp, một ngày nào đó, mọi người ở Toronto và thậm chí cả thế giới sẽ thấy điều đó”.

Những lời động viên bắt đầu tác động suy nghĩ của Lisa. Những lời biện hộ bắt đầu lung lay. Trước đây và cả bây giờ, ước mơ trở thành một vũ công chuyên nghiệp luôn cháy bỏng trong cô, và nếu muốn biến ước mơ thành hiện thực thì cô phải bước ra và hành động. Cuối cùng, Lisa đã có quyết định cho cả cuộc đời

mình: cô xin nghỉ công việc làm quản lý và dồn hết tâm sức cho những điệu nhảy. Ban đầu cũng có những khó khăn, khi nỗi sợ thất bại vẫn còn thường trực, nhưng rồi may mắn đã mỉm cười với cô.

Khi chưa biết sẽ làm gì tiếp theo thì cô nhận được cú điện thoại từ một công ty sản xuất phim ở Ireland. Họ đang tìm kiếm diễn viên múa cho một bộ phim sắp khởi quay. Họ muốn mời cô đến Ireland trong vòng hai tháng để đóng phim.

Bắt đầu từ đó, cơ hội không ngừng đến với cô, những hợp đồng không ngừng được gửi đến.

Chưa dừng ở đó, Lisa bắt đầu lao vào công việc tổ chức các chương trình ca múa nhạc. Thật nhanh chóng, cô trở thành một trong những nhà quản lý hàng đầu trong lĩnh vực biểu diễn – giải trí.

Phấn đấu - cái nôi của sự phát triển

Có vẻ như Lisa rất may mắn, nhưng sự thật là cô sẽ không nhận được điều gì tốt đẹp nếu cứ mãi chấp nhận nỗi sợ hãi của bản thân. Đó là một bài học đáng giá cho tất cả chúng ta. Nếu đón nhận thử thách mới và không đạt được mục tiêu mong muốn, bạn vẫn có thể trưởng thành hơn bằng cách chuyển hóa kinh nghiệm đã học được vào những thử thách tiếp theo.

Những người biết để sự tự tin chiến thắng nỗi sợ hãi sẽ ít phạm sai lầm và hối tiếc hơn những ai không dám đối đầu với khó khăn tạm thời. Hãy nghỉ ngơi thoải mái nhưng cũng đừng để sự tự tin bị vùi lấp trong những cảm giác êm đềm. Đây là một định vị không bao giờ khiến bạn rơi vào thất bại.

Thực hành

Khởi động bằng những mục tiêu

Nếu nhận thấy mình đang bị mắc kẹt trong cạm bẫy của sự thảnh thơi, có thể đó là cơ hội để bạn lập ra những mục tiêu mới, bất kể lớn hay nhỏ. Những mục tiêu lớn có thể khơi dậy cảm hứng trong bạn, nhưng bạn cần chia nhỏ mục tiêu lớn đó thành những bước nhỏ hơn, dễ xoay xở và nắm bắt hơn. Động thái này giúp bạn biết đâu là nơi mình khởi đầu và đâu là những bước mình đã đạt được. Những mục tiêu nhỏ rất hữu dụng vì chúng dễ thực hiện, đồng thời, cho chúng ta một động lực nhanh chóng để lấy lại sự tự tin. Nhưng bạn cần đảm bảo rằng hoặc bạn sẽ không ngừng lập ra những mục tiêu mới hoặc liên kết chúng lại thành một mục tiêu

nào đó lớn hơn.

Và đây là một bí quyết: Điều quan trọng nhất không phải là bạn đạt được mục tiêu hay không mà là mục tiêu đó có làm cho bạn nỗ lực hay không. Bởi lẽ, sự cố gắng luôn là con đường dẫn đến sự trưởng thành và phát triển. Thường thì những kết quả có giá trị nhất thật ra lại là sản phẩm nằm ngoài mong đợi của quá trình theo đuổi mục tiêu.

Nghỉ ngơi khi cần thiết

Thỉnh thoảng, con người đánh mất sự tự tin của họ giữa lúc đang thực hiện một kế hoạch, một dự án hay chuỗi sự kiện đầy thử thách, chỉ vì bị quá tải hay kiệt sức. Hãy nghỉ ngơi để tái tạo nguồn năng lượng và sự tập trung. Bạn sẽ có thể hoàn thành nhiều việc hơn trong khoảng thời gian ngắn hơn khi thời gian nghỉ ngơi được xen kẽ luân phiên. Hãy dành ra một khoảng trống nhất định để bạn cắt đứt liên hệ với những nhân tố gây căng thẳng, và hãy làm một điều gì đó mang lại sự thanh thản cho mình.

Quy luật 9
Không ngừng vun đắp mục đích sống

Trong xã hội hiện nay, nhiều người bắt đầu sự nghiệp với mục tiêu chính là kiếm tiền. Về phương diện nào đó thì quả thật, tiền là thước đo rõ ràng nhất của thành công, sự thăng tiến, và nó là nguồn lực mà chúng ta có thể dùng để vươn lên những khả năng to lớn hơn.

Nhưng nếu có tiền mà không có mục đích sống tích cực thì sẽ là rào cản đối với sự phấn đấu vươn lên. Mục đích tích cực tạo nên ý nghĩa cuộc sống và giúp chúng ta định hướng cũng như tập trung tài năng, nỗ lực của mình hơn nữa. Đồng thời, nó cũng thu hút năng lượng từ người khác - những người có mục đích phù hợp với mục đích của bạn.

Hãy xem tiền như công cụ để đạt được mục đích sống lớn lao. Với quan điểm này, bạn sẽ thu hút được tất cả những nguồn lực và phần thưởng để kiến tạo nên một cuộc sống phong phú, giàu có và ý nghĩa.

Vài người cho rằng ý kiến trên khá hay, nhưng có vẻ lý tưởng quá? Câu trả lời là không. Ngay trong môi trường kinh doanh, phát triển thành công bằng cách gia tăng mục đích của doanh nghiệp - chứ không phải số tiền kiếm được - là điều hoàn toàn khả thi.

Lợi nhuận phục vụ mục đích

Khi Dan Sullivan và Babs Smith lần đầu tiên gặp nhau, họ bắt đầu nhận ra những điểm chung trên con đường mà cả hai đang đi. Cả Dan và Babs đều đang tiến hành những khóa học rèn luyện tinh thần cho mọi người, từ doanh nhân, chính trị gia cho đến dân

thường... Mục đích của cả hai đều là muốn giúp đỡ người khác vượt qua những khó khăn đang cản trở bước tiến, hạnh phúc và thành đạt của họ. Từ đó, hai người nhanh chóng trở thành bạn, hỗ trợ cho nhau về mặt ý tưởng, đồng thời, ấp ủ phát triển kinh doanh dịch vụ của mình.

Bằng những kiến thức về kinh doanh khá nhạy bén, Babs đã nhìn thấy tiềm năng của lĩnh vực hoạt động này. Cô bắt đầu vạch ra những định hướng đầu tiên cho việc hình thành một tổ chức chăm sóc sức khỏe cộng đồng. Nó không chỉ được duy trì bởi cô và Dan; Babs mong muốn tổ chức sẽ nhận được sự giúp đỡ và hỗ trợ từ nhiều người khác nữa. Mục tiêu lâu dài và cũng là lớn nhất của họ là giúp đỡ được càng nhiều người càng tốt. Đây là định hướng chính mà Babs và Dan muốn hướng tới khi thành lập Tổ chức Huấn luyện Chiến lược năm 1989.

Khi mới thành lập, họ cũng đưa ra mục tiêu ban đầu là phải kiếm đủ tiền để đóng thuế kinh doanh, trả lương nhân viên, đảm bảo sự tồn tại của tổ chức. Dù mục tiêu ấy được lèo lái bởi nhu cầu về tiền bạc, nhưng họ vẫn xác định là dùng nó để duy trì và mở rộng mục đích lâu dài. Họ quyết định tổ chức những chương trình hội thảo có quy mô lớn hơn để nhiều khách hàng cùng gặp gỡ nhau thay vì gặp riêng lẻ như trước kia.

Vì vậy, họ đã thu hút được số lượng khách hàng đáng kể, doanh thu cũng theo đó tăng lên.

Tiền là một phần quan trọng trong quá trình tiến đến mục tiêu. Nó hỗ trợ cho sự phát triển ngày một mạnh mẽ, giúp chúng ta tiếp tục theo đuổi những định hướng đầy đủ hơn. Nhưng tiền chưa bao giờ là mục đích chính đối với Dan và Babs. Họ đã học được điều này để có thể giữ vững lập trường, dẫn dắt và điều hành doanh nghiệp ngày một vươn xa.

Bảo vệ điều cốt lõi

Định hướng trên trở nên rất rõ ràng với Dan và Babs thông qua những thử thách và cơ hội trong sự phát triển của Tổ chức Huấn luyện Chiến lược. Với họ, sức mạnh của sự liên kết cá nhân mới là yếu tố quan trọng nhất trong việc đạt được những mục tiêu cao hơn. Để đảm bảo tổ chức luôn đi đúng hướng, họ lập ra ba "chỉ thị căn bản" dẫn dắt mọi người trong việc phát triển kinh doanh:

1. Phải thể hiện tinh thần đồng đội và tình tương thân tương ái với mọi khách hàng.

2. Luôn duy trì việc kiểm soát những nguồn lực mới đầy triển vọng trong quá trình đi lên của tổ chức.

3. Sẵn sàng hợp tác với những người cùng chí hướng.

Thật ra, đây là những quan điểm mang giá trị cá nhân mà mọi thành viên tham gia tổ chức cần nắm vững, chứ không phải là những quy định hay mệnh lệnh của một công ty đề ra. Nó đóng vai trò như kim chỉ nam cho mọi hoạt động của tổ chức, giúp họ nắm bắt mọi cơ hội và đảm bảo không bị vướng vào cái bẫy của tiền bạc – sự cám dỗ có thể phá vỡ mục tiêu lớn sau này. Tổ chức Huấn luyện chiến lược của Dan và Babs thật sự tạo nên một môi trường làm việc thân thiện, gần gũi, có tinh thần đoàn kết cao.

Và họ không ngừng bảo vệ cũng như gìn giữ những giá trị cốt lõi làm nên sức mạnh tập thể không thể tách rời.

Mâu thuẫn giữa vật chất và mục đích sống

Bryson MacDonald là nhân viên công tác xã hội đã nghỉ hưu. Trước đây, khi mới đi làm, ông kiếm được số lương khá hậu hĩnh trong vai trò là "tư vấn lao động" cho một nhà sản xuất xe hơi.

Công việc thường ngày của ông hết sức đặc biệt, đó là tìm cách để từ chối không thuê mướn những nhân công người thiểu số hoặc phụ nữ muốn vào làm việc tại công ty.

Sau đó, ông lập gia đình và có một cuộc sống đầy đủ, không có gì phải lo lắng, bận tâm, nhưng ông bắt đầu cảm thấy day dứt với công việc mình đang làm. Nó đi ngược hoàn toàn với mong muốn và nguyên tắc sống của ông. Chẳng bao lâu sau, ông xin nghỉ việc.

Về sau, Bryson làm việc trong một tổ chức chuyên hỗ trợ và giúp đỡ các tù nhân mới được tha về tìm kiếm công ăn việc làm trong các xí nghiệp sản xuất dây chuyền. "Anh không thể chôm một chiếc xe hơi chưa được lắp ráp", ông vẫn hay đùa với các công nhân như vậy. "Thu nhập của tôi giảm đi khá nhiều", Bryson tâm sự, "nhưng tôi cảm thấy cuộc sống thoải mái hơn". Quyết định này đã mở ra một tín hiệu mới cho sự nghiệp sau này của chính bản thân ông.

Vài người tù năm xưa vẫn nhớ và thường nhắc đến "Ông Mac" như một ân nhân giúp họ thay đổi cuộc đời.

Câu chuyện của Bryson chỉ ra rằng, mục đích không cần phải thật lớn lao hay vĩ đại; nó có thể chỉ là một việc nhỏ như cam kết trở

thành người tốt và được xác định bởi những tiêu chuẩn riêng của từng người.

Khi phải lựa chọn giữa tiền bạc và mục đích sống, nếu chúng ta chọn tiền và từ bỏ mục đích đã vạch ra, nó thường dẫn ta rơi vào cái bẫy cản trở sự phát triển. Sự phát triển thật sự là sự phát triển về mặt cá nhân chứ không phải là sự phát triển về vật chất. Khi ta sống không mục đích và không được cống hiến, tiền cũng trở thành vô nghĩa. Thu nhập ít hơn chỉ là một cái giá rất nhỏ mà bạn phải trả cho những phần thưởng sau này, khi bạn chọn con đường đi lên chân chính.

Can đảm khước từ

Tuy nhiên, bạn sẽ làm gì nếu chỉ cần thỏa hiệp một chút thôi, bạn đã thu được một số tiền trong mơ? Bạn sẽ đón nhận sự may mắn này trước, rồi quay trở lại với mục đích bấy lâu theo đuổi?

Đây là một lựa chọn cá nhân và nó có thể tùy thuộc vào hoàn cảnh cũng như tầm quan trọng của mục đích bạn đang hướng tới. Vấn đề của việc chạy theo vật chất là nó có thể dắt bạn đến một con dốc trơn tuột khó có thể dừng lại. Một khi bạn thỏa hiệp, những giá trị của bản thân bạn sẽ bị hạ giá, và dường như, sự thỏa hiệp này rất dễ trở thành thói quen. Một điều nữa là, khi chúng ta nhìn thấy nó như một thỏa hiệp nho nhỏ, so với khoản tiền lớn trước mắt thì rất có thể đó là sự hy sinh lớn hơn sau này. Chúng ta có thể sẽ phải sống với tất cả những hậu quả do quyết định của mình gây ra.

Khước từ cái lợi trước mắt để duy trì những giá trị và ý nghĩa mục đích của mình sẽ thúc đẩy bạn phát triển. Nó cho bạn cơ hội để củng cố cam kết và khai thông sự sáng tạo, tài năng trên con đường tìm ra hướng đi phù hợp, đủ sức giải quyết cả vấn đề tài chính cũng như mục đích sống.

Fidel Reijerse là một nhà tư vấn môi trường.

Mục đích đã đưa ông đến với nghề của mình là khát vọng giúp đỡ những tổ chức bảo vệ môi trường cũng như sức khỏe con người trong các lĩnh vực lao động mà vẫn đảm bảo hiệu quả công việc.

Những công trình xây dựng, những tòa nhà chọc trời, những vấn đề về năng lượng, chất thải công nghiệp cũng như chất thải sinh hoạt... đều ảnh hưởng rất lớn và trực tiếp đến môi trường sống của con người. Cũng như bao người khác trong ngành, Fidel nhận thức rằng, có những sản phẩm và giải pháp có thể giảm thiểu các

ảnh hưởng tiêu cực này, nhưng khó có thể áp dụng đại trà vì giá thành quá cao. Trong khi đó, các nhà đầu tư, chủ công trình, nhà sản xuất... chẳng ai muốn bỏ ra khoản chi phí quá lớn để đầu tư cho việc này.

Fidel nhận thấy rằng, nếu các nhà đầu tư sản xuất chịu tận dụng một cách triệt để những nguyên liệu của họ thì tất cả đều có lợi, doanh nghiệp cũng như môi trường.

Tuy nhiên, ông cũng thấy rằng chẳng mấy ai thiết tha với việc này, có chăng, họ cũng chỉ làm nửa vời, và có khi còn nâng giá thành sản phẩm viện vào lý do sản phẩm của họ đáp ứng tiêu chuẩn an toàn môi trường.

Cuối cùng, ông quyết định rời bỏ công việc kinh doanh của mình và đi sâu vào nghiên cứu những ứng dụng mới. Bảy năm sau, Fidel đã nắm được một khối lượng kinh nghiệm rất lớn.

Tại thời điểm này, những ứng dụng trước đây đã trở nên quá lỗi thời. Công nghệ ông theo đuổi lâu nay gặp được cơ hội để phát triển. Giờ đây, Fidel bán phát minh của mình và thu lợi một cách dễ dàng. Tuy nhiên, ông cùng các cộng sự luôn kiểm tra việc ứng dụng và hướng công nghệ này vào mục đích tích cực – bảo vệ môi trường, tránh để nó bị lạm dụng vào những tiêu chí sai lệch khác.

Chủ động tìm mục đích

Chuyện gì sẽ xảy ra nếu như mỗi chúng ta không biết mục đích sống của mình là gì?

Không phải ai cũng có một mục đích rõ ràng và đầy cảm hứng như Dan, Babs và Fidel. Thỉnh thoảng, mục đích trở nên rõ hơn khi nó bị đặt vào những hoàn cảnh khó khăn, như trường hợp của Bryson.

Định nghĩa một cách đầy đủ và rõ ràng về mục đích là rất khó. Nhưng đây là chìa khóa: ngay cả hành động tìm mục đích cũng dẫn đến sự phát triển. Nó tác động giúp bạn không ngừng tìm kiếm câu trả lời - ở những nơi bạn chưa từng chú ý đến và những điều bạn không để mắt tới trước đây. Thậm chí, nếu không biết mục đích của mình là gì, bạn có thể tập trung tìm kiếm nó một cách có chủ đích. Việc tìm kiếm này bản thân nó đã là một mục tiêu, cho đến khi nó được thay thế bằng mục đích đích thực của bạn. Tìm kiếm mục đích sống sẽ giúp bạn trưởng thành, chứ không phải là vùi đầu vào kiếm tiền.

Thực hành

Lắng nghe trái tim

Sử dụng con tim của mình hơn là lý trí để định rõ mục đích của bản thân. Chúng ta có thể thường xuyên có những suy nghĩ, đấu tranh hay những đắn đo về việc chọn lựa mục đích của mình, nhưng hãy cẩn thận với những cái bẫy vô hình đang cản lối. Hãy để cảm giác dẫn đường cho bạn đến mục tiêu đúng đắn, và rồi, dùng suy nghĩ để tìm cách hiện thực hóa chúng.

Viết ra mục đích sống của bản thân

Viết cho mình một câu châm ngôn hoặc một câu khẩu hiệu để cổ vũ bản thân. Hãy chọn những từ ngữ chuẩn xác diễn giải rõ ràng mục đích của bạn, vì nó rất quan trọng. Không những giúp bạn đi đúng hướng mà nó còn tạo điều kiện cho phép người khác hiểu và hướng theo bạn. Từ đó, họ có thể hỗ trợ bạn đạt được mục đích của mình. Một khi mục đích của bạn rõ ràng, bạn sẽ có những lựa chọn hành xử thông minh trong từng tình huống cụ thể. Cám dỗ bao giờ cũng là kẻ nhanh chân đi trước, liệu bạn có đủ can đảm để đợi đến khi cơ hội xuất hiện?

Quy luật 10

Đặt câu hỏi thay vì tìm câu trả lời

Thời thơ ấu, chúng ta có rất nhiều điều tò mò muốn khám phá về thế giới, chúng ta thường hỏi rất nhiều. Bước vào giai đoạn thanh thiếu niên, chúng ta dần tiếp nhận những kiến thức từ thế giới xung quanh và từng bước định hình nhân sinh quan. Lúc trưởng thành, không ít chúng ta lầm tưởng rằng mình đã có hết mọi câu trả lời.

Thậm chí, một vài người còn luôn tin tưởng những điều họ biết là chân lý. Họ lấy sự hiểu biết của bản thân định vị cho mọi sự vật, sự việc xung quanh, và xem đó như một thứ vũ khí để tự vệ. Một cách vô tình, họ đã tự kìm hãm sự phát triển tự nhiên của bản thân trong việc nhận biết thế giới. Mọi sự phát triển đều nằm trong phạm vi tiềm ẩn, những gì chúng ta đã biết tức là thuộc về quá khứ, những gì chúng ta chưa khám phá thì còn ở tương lai.

Luôn luôn làm cho số lượng câu hỏi của mình rộng mở nghĩa là bạn đặt bản thân vào một tương lai phát triển hơn với những khả năng mới.

Không có động lực nào mạnh mẽ hơn một câu hỏi. Bởi vì, câu hỏi tạo nên những kích thích tác động đến não bộ khiến ta không thể phớt lờ nó. Nó như một khung trời mở cho chúng ta không ngừng tìm hiểu và tiếp nhận sự kiện. Nó khác hoàn toàn với một câu trả lời – gần như một dấu chấm hết cho mọi việc. Bây giờ, bạn muốn khám phá thế giới bằng những câu hỏi lớn hay chấp nhận câu trả lời như một sự an bài?

Câu hỏi nối kết chúng ta với thế giới

Những câu hỏi mở ra cánh cửa đến với những yêu cầu; đó là cách chúng ta tưởng tượng và khám phá những khả năng mới. Sự phát triển không phải đến từ việc có câu trả lời mà từ hành động ràng buộc xung quanh một câu hỏi lớn.

Dan chia sẻ câu chuyện này:

"Lần nọ, năm lên chín, tôi đi dạo trong nông trại giữa những cánh đồng ngô vùng Ohio. Đó là một buổi trưa mùa đông trời trong xanh và tuyệt đẹp. Một chiếc máy bay bay trên bầu trời, tôi nhìn lên và ngắm nó giữa khoảng trời bao la.

Bất chợt, tôi nghĩ thầm: "Không biết mình có thể đi bao xa?".

Đó là một trong những khoảnh khắc tôi không bao giờ quên. Chiếc máy bay và bầu trời, chúng thật rộng lớn đối với tôi. Khi bước ra khỏi nông trại này, ra khỏi thị trấn này, chu du đến những miền đất khác, cuối cùng, bước chân tôi sẽ đi đến đâu? Câu hỏi đó trở nên thường trực trong suốt cả cuộc đời tôi. Từ đó trở đi, tôi không ngừng hỏi bản thân mình, tôi có thể đi được bao xa? Và tôi tiếp tục đi. Thậm chí, dù không thể hình dung rồi mình sẽ ra sao, thật sự là không có một kết thúc rõ ràng nào ở phía trước, tôi vẫn không ngừng đặt ra những câu hỏi cho mình."

Đặt câu hỏi cho bản thân không phải là một áp lực bắt buộc để phát triển mà đòi hỏi một tinh thần chân thật nhất để tạo nguồn cảm hứng dài lâu. Nếu bạn thật sự muốn biết câu trả lời, hãy tiếp tục đặt ra cho mình những câu hỏi vì đó là quá trình tác động để bạn tiến lên từ từ, ngay cả khi không bao giờ tìm ra lời giải. Những câu hỏi luôn mở ra những cuộc đối thoại, nối kết chúng ta với thế giới theo một cách mới.

Câu hỏi của Dan Schmidt, rằng mình sẽ tiếp tục làm gì và đi về đâu, như một thử thách ông đặt ra cho bản thân để không ngừng hoàn thiện chính mình. Những câu hỏi này tạo ra một khoảng không vừa đủ giúp thông thoáng đầu óc để ông có thể nhìn thấy sự việc theo cách riêng biệt, mà không chịu ảnh hưởng bởi những việc tương tự khác. Với câu hỏi đặt ra, dù Dan không chắc sẽ tìm thấy câu trả lời, nhưng ông biết rõ là mình sẽ học được nhiều điều hơn nữa trong suốt quãng đời về sau, bao gồm cả những hiểu biết về chính bản thân ông.

Khi đặt ra câu hỏi chân thật với bản thân và tìm câu trả lời, bạn đang mở ra cho mình những chân trời mới i; sự hiểu biết của bạn sẽ không ngừng được mở rộng. Kiến thức mới đó có thể dẫn đến

một câu hỏi khác, và nó cũng có thể mở ra những cách hành động mới, những quan điểm mới, và sự tự tin mới.

Thỉnh thoảng, người ta vẫn sa vào những câu hỏi hoa mỹ, trừu tượng, hoặc hỏi chỉ nhằm lôi kéo ai đó đồng ý với quan điểm của họ. Những câu hỏi không có sự tính toán hay định trước nội dung câu trả lời mới là những câu hỏi tích cực, khuyến khích sự phát triển.

Đừng bao giờ cho qua những gì chưa biết

Không ngừng đặt ra những câu hỏi kích thích suy nghĩ sẽ giúp bạn vượt qua nỗi sợ ban đầu. Nếu tập trung vào những câu hỏi hơn là câu trả lời thì dù bạn có biết câu trả lời hay không cũng không quan trọng. Thật ra, những câu hỏi tốt nhất có thể là những câu không có lời đáp chính xác nào cả. Bản thân những câu hỏi ấy có tầm bao quát vượt qua những câu trả lời, luôn rộng mở chào đón mọi khả năng nhận biết.

Chúng không có một giới hạn xác định nào về những chuẩn mực chung. Điều này có nghĩa rằng, bản thân mỗi câu hỏi đã có khả năng liên tục đổi mới.

Tại trường cao đẳng St. John ở Maryland, nơi Dan từng theo học, các giáo viên có phương thức giảng dạy rất mới lạ. Buổi học được dựa trên việc đặt câu hỏi: mọi người cùng đọc một quyển sách rồi sau đó cùng thảo luận. Những người tài năng nhất ở St. John là những người có thể trả lời câu hỏi bằng một câu hỏi khác. Cứ thế, những câu hỏi không ngừng được đào sâu làm cuộc thảo luận càng lúc càng sôi nổi. Sau hai giờ rưỡi thảo luận, bạn sẽ được nghe mọi loại quan điểm khác nhau mà bạn chưa bao giờ nghĩ đến. Nó khiến bạn cảm thấy những vấn đề mình đang tìm hiểu bao la vô cùng, càng đào sâu bao nhiêu thì ý nghĩa của nó càng mở rộng bấy nhiêu. Bạn nhận ra rằng, dù có thông minh cách mấy, bạn cũng không bao giờ có được một quan điểm hoàn toàn xác định cho một sự vật hay hiện tượng nào đó. Cuộc sống được tạo ra từ những quan điểm khác nhau của con người; ai cũng có quyền bày tỏ chính kiến.

Tiếp cận cuộc sống bằng cách luôn đặt ra những câu hỏi lớn cho phép bạn tạo cho bản thân ý thức khám phá những chiều sâu ý nghĩa rộng lớn hơn những gì đã biết. Nó không ngừng giúp bạn mở lòng đón lấy mọi khả năng tiếp nhận những bài học và gia tăng sự đóng góp của cá nhân. Nó hình thành nền tảng cho mọi sự hợp tác, vạch ra phương hướng để làm việc tốt hơn, và cho phép

chúng ta có một ý thức sâu hơn về lòng biết ơn, tình thương, cùng sự tôn trọng mọi người.

Câu hỏi là một dạng ý thức được hình thành từ suy nghĩ. Nó luôn chủ động dẫn chúng ta ra khỏi quá khứ, hướng đến tương lai tốt đẹp hơn.

Nếu biết đặt những câu hỏi hay, tích cực thì chúng ta có thể làm cho đời sống bản thân vui vẻ hơn cũng như làm tăng sự tự tin bằng cách biến những điều chưa biết thành cơ hội và động lực thúc đẩy sự phát triển. Những câu hỏi lớn giúp chúng ta xác định mục đích của mình và định hướng cho cuộc đời mỗi người.

Thực hành

Hướng về những điều mới mẻ

Nếu bạn đang gặp khó khăn trong việc đặt ra những câu hỏi thì hãy tự khơi thông tâm trí mình bằng cách hướng ra những lĩnh vực mới mà trước đây, bạn không hề quan tâm. Đọc một quyển sách, đến một nơi bạn chưa bao giờ đến, làm quen với một người khách lạ… luôn có khả năng tạo cho bạn cảm giác mới mẻ, kích thích khả năng tìm tòi, khám phá.

Thử thách bản thân

Khi bạn trò chuyện với một ai đó, và cả hai đều có nhiều thời gian để tìm hiểu lẫn nhau, hãy tạo ra một thử thách để giữ cho cuộc trò chuyện tiếp diễn bằng cách không ngừng đặt ra những câu hỏi hay. Bạn có thể thực hành điều này với người mà bạn vừa mới quen, chẳng hạn một tài xế taxi hay người ngồi cạnh trên máy bay… ở bất cứ đâu, bất cứ thời điểm nào.

Kiến tạo thế giới dựa trên sự phát triển của con người

Quyết định phát triển là một quyết định nhận lãnh trách nhiệm về tương lai của bản thân mình. Tuy nhiên, như bạn có thể thấy từ các câu chuyện chúng tôi chia sẻ, chúng luôn luôn kết thúc với một ảnh hưởng không chỉ dành riêng cho mỗi chúng ta. Khi bạn chọn phát triển bằng cách hành động theo 10 quy luật trên đây, cơ hội sẽ tự nhiên đến với bạn, những ý tưởng và nguồn lực mới sẽ lần lượt xuất hiện.

Thêm vào đó, những người xung quanh với mọi kỹ năng, đam mê, định hướng và mối liên hệ phù hợp sẽ không ngừng hỗ trợ bạn. Sợi dây vô hình nối kết bạn với thế giới sẽ ngày thêm bền chặt vì thế giới đang đáp lại tiếng nói của bạn bằng những điều tốt đẹp nhất.

Một trong những lợi ích to lớn nếu sống theo những quy luật này là khi chúng ta phát triển để làm giàu hơn và ý nghĩa hơn cuộc sống của chính mình thì chúng ta cũng tác động một cách tích cực trở lại thế giới. Sự đóng góp này mang đến cho ta phần thưởng là sự động viên, là những nguồn lực và cơ hội giúp ta tiếp tục theo đuổi sự phát triển. Khi sự phát triển này trở thành thói quen, những quy luật trở thành một phần trong tâm trí thì chúng ta có thể không ngừng đào sâu sự hiểu biết của mình và khám phá chúng bằng cách nhìn hoàn toàn mới mẻ. Sự phát triển cứ thế như một con đường bất tận, ngày một mở ra những chân trời mới mang đến cho bạn những phần thưởng lớn lao.

Bây giờ, bạn hãy thử tưởng tượng về một tương lai tươi đẹp hơn sẽ dành cho mình. Ở đó, mọi người và mọi tổ chức đều hoạt động dựa theo những quy luật phát triển của đời người; họ tập trung vào việc sử dụng những phần

được để tạo ra những đóng góp vĩ đại hơn cho tiến trình phát triển chung của nhân loại. Họ xây dựng những hệ thống và cấu trúc cho sự hợp tác trên địa vị, khả năng tài chính để đạt được mục tiêu phù hợp, hướng đến thành tích cao hơn, và tận hưởng sự tán thưởng như một sản phẩm phụ. Họ tự tin hơn về khả năng tạo ra tương lai của chính mình dựa trên ý thức về mục đích, sự ham học hỏi, lòng biết ơn, sự tận hưởng và một khát vọng không ngừng phát triển, đóng góp.

Trong thế giới này, không có sự ban phát một cách ngẫu nhiên mà luôn có những món quà được trao tặng công bằng cho những ai biết dùng chúng để phát triển vì lợi ích chung. Sự hợp tác của mọi người như những mảnh ghép đơn lẻ để cùng tạo nên bức tranh tổng thể rộng lớn. Mỗi cá nhân có trách nhiệm về chất lượng sống của riêng họ và của xã hội sẽ được trang bị những công cụ tinh thần và thói quen cần thiết để chuyển hóa tầm nhìn thành hiện thực. Như chúng ta đều biết, sự phát triển của mỗi người được liên kết một cách sâu sắc với khả năng bản thân để không ngừng tạo ra giá trị cho mình và cho người khác.

Về tác giả

Dan Sullivan

Dan Sullivan là người đồng sáng lập và là chủ tịch của The Strategic Coach (Tổ chức Huấn luyện Chiến lược, ra đời năm 1989). Đây là tổ chức chuyên huấn luyện cho các doanh nhân thành công đạt được nhiều bước tiến vĩ đại hơn nữa trên con đường phát triển doanh nghiệp. Với vai trò là nguồn sáng tạo chính của Chương trình Huấn luyện Chiến lược, Dan không ngừng phát kiến những phương pháp và cấu trúc mang ý nghĩa thực tiễn để giúp những người tham gia khóa học ngày một tự tin, nâng cao năng lực, có định hướng và tập trung hơn khi theo đuổi mục tiêu đề ra.

Trong cuộc sống, Dan không ngừng làm giàu cho vốn tri thức của mình, từ những vấn đề lịch sử, văn hóa, kỹ thuật cho đến các lĩnh vực về khoa học xã hội. Sự tiếp thu những ý tưởng mới không ngừng đã tạo cho ông một cái nhìn độc đáo, mang tính toàn cầu về những vấn đề xung quanh sự phát triển của cá nhân cũng như lĩnh vực kinh doanh.

Mỗi quý The Strategic Coach do ông điều hành huấn luyện cho khoảng 1.000 doanh nhân. Hiện gia đình ông đang sống tại Toronto, Canada.

Catherine Nomura

Catherine Nomura trước hết là một thạc sĩ chuyên nghiên cứu sự phát triển của đời sống con người. Cô đam mê công việc này nhưng đồng thời cũng nhìn thấy rằng, kinh doanh là một phương tiện để hiện thực hóa những niềm đam mê của bản thân và có thể mang đến nhiều cơ hội tạo ra các giá trị tốt hơn. Sau khi lấy bằng MBA(*), cô tiếp tục làm việc, nghiên cứu, học tập tại những tổ chức chiến lược thúc đẩy sự phát triển của tương lai mỗi cá nhân thông qua hoạt động kinh doanh.

(*) MBA viết tắt của Master of Business Administration: thạc sĩ quản trị kinh doanh.

Catherine đã bị cuốn hút bởi những ý tưởng cùng phương pháp độc đáo của Dan Sullivan. Cô gia nhập tổ chức The Strategic Coach năm 1998 với mong muốn mở rộng hoạt động của tổ chức này đến với nhiều người hơn.

Trong những năm qua, Catherine là đầu mối xây dựng và phát triển hệ thống dịch vụ huấn luyện chiến lược. Ngoài ra, cô còn tư vấn cho nhiều doanh nhân, giúp họ chuyển hóa tầm nhìn về sự phát triển thành hiện thực.

Cô hiện cũng đang sống tại Toronto, Canada.